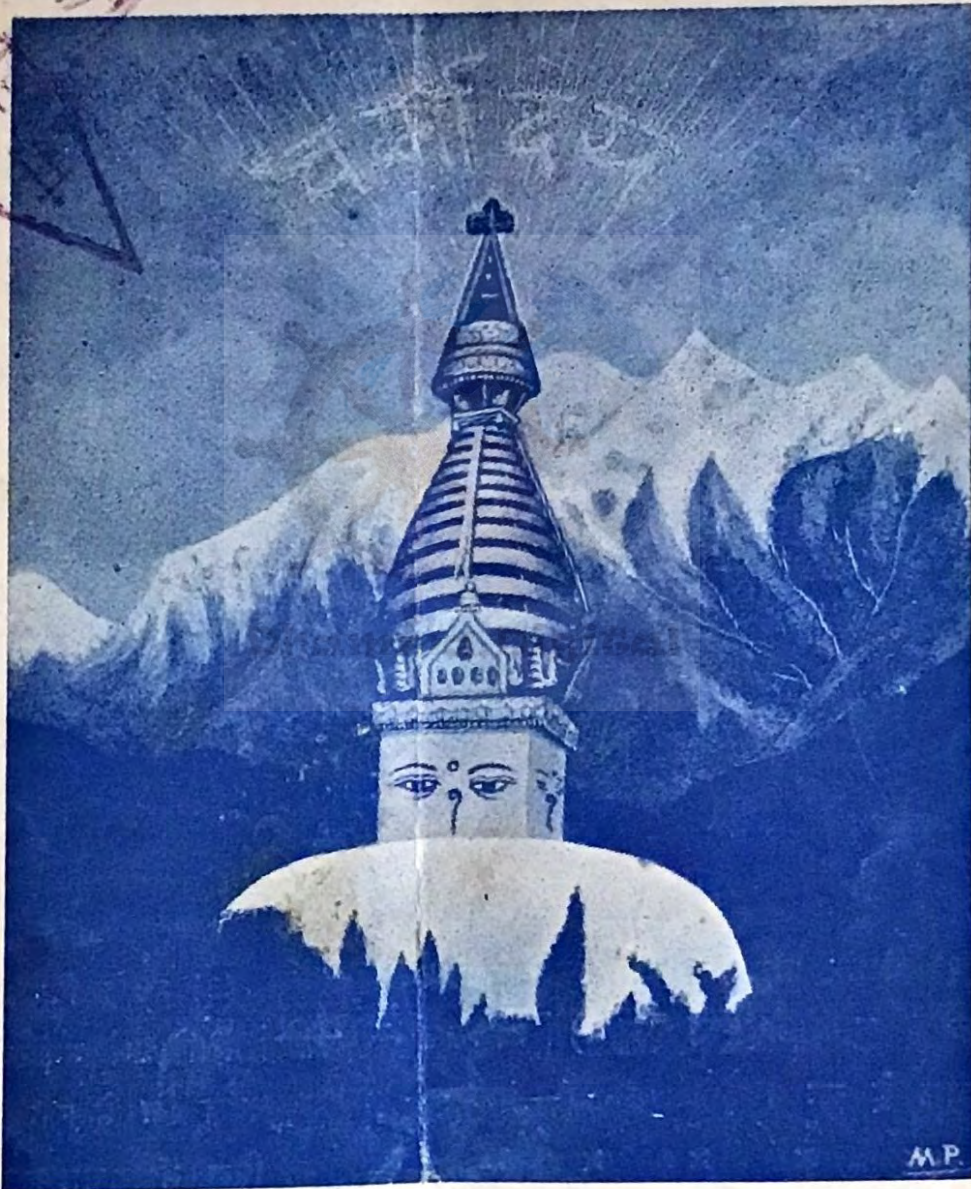

B.M.S.

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

धम्मपद्य

नेपाल भाषाया छगू जक लय्पौ ।

वर्ष २
संख्या १६

पोहेला

बुद्ध संवत् २४६२
नेपाल संवत् १८६६

थुगु अंकया १)
दल्लिया चन्दा ३)

थुगु अंके

शुद्धोद्धनया कथा—श्री हृदय	 ४६
समर्पण—श्री सुवर्णलाल	 ५१
बुंगाचा—श्री मोती लक्ष्मी	 ६३
अग्र श्रावक—भिक्षु अमृतानन्द	 ५०
धर्म जय जुड—श्री इन्द्रमणि मानव	 ६०
किं सील सुत्तं—भिक्षु अमृतानन्द	 ६१
बौद्ध प्यंगू धाम—भिक्षु अनिरुद्ध	 ७०
तिसां भिं याला ?—श्री धनवज्र बज्राचार्य	 ५७
व प्रेम मखु—श्री भुवनराज तुलाधर	 ६७
श्रम व उद्योग—श्री स्वयम्भूलाल विशार्थी	 ५६
बोक्मी—श्री रवीन्द्रवज्र बज्राचार्य	 ५६
मान्त्वना—श्री सूर्यबहादुर प्रधानाङ्ग	 ६३
सम्पादकयात पौ—श्री सूर्यलाल	 ६४
सम्पादकीय आदि—	

मधुकरी

(१) संसारं पार जुया वनीपिं द्वेलेखले छह
निह जक हे दु, मेपिं फुक्क (खुसि) सिथं सिथं
वनीपिं जक हे खः ।

—धम्मपद

× × × ×

(२) प्रीति धैगु वस्तुया रीति हे थुजागु कि
लः नं दुरुयागु भावं विक्री जुया वनी । तर
कपटरूपी पाउँ लाय् साथ नित्तां छखे छखे
लिना वनी (अर्थात् फाता पुरी) ।

—तुलसी

(३) गुचले जि भचा भचा सल उचले जि
मत्ताह्व किसि थें मदं अन्धा जुया, जिगु मने
वल सर्वज्ञ जि हे खः । तर लिपो जव पण्डित
जनपिनिगु नं भचा भचा संगते लात, अले जि
सिल कि जि मूर्ख हे तिनि, जिगु फुक्क अभि-
मान ज्वर थें कहाँवल ।

—भट्टहरि

× × × ×

आर्मी देव

ज्वलापासा

१०००

सम्पादक

“भासये जोतये धम्मं”

भिन्नु अनिरुद्ध,

भिन्नु महानाम “कोविद”

वर्ष २

कालिम्पोंग

पौष विक्रम संवत् २००५
जनवरी ईस्वी संवत् १९४६

अंक ३

शुद्धोदनया कथा

श्री हृदय

रत्न-दलुखे पुष्पसार नस्वाक च्याकाः तल अन,
उगु कथाय् दुने ब्याक दुगु तम दुष्ट-हृदये सू वन ।
थःगु प्वाथे अग्नि स्वीकाः च्वन लुँयागु धुपाय् मकः
सज्जनं गय् दुःख स्वीकाः याइ परया हित जक ।+

‘सुचका । +“सुगत सौरभ” महाकाव्यया ‘वंशवृक्ष’ सर्ग ।

अग्र श्रावक

भिक्षु अमृतानन्द

श्व न्होनेसं वयाच्चंगु पौष पुन्हिसं
निसं बाःछि तक्क महाबोधि
सभाया प्रधान केन्द्र, धर्मराजिक
विहारे भगवान् शाक्यसिंहया अग्र
श्रावक (=शिष्य) जुया बिज्यापि सारिपुत्र व
महामोदलयायन महास्थविगपिनि न्यीन्यासः दँ
पुलांगु शारीरिक पवित्रधातु दर्शन याकीगु समा-
चार बौद्ध जगते सकबनं ध्यना च्वंगु दु । श्व
पवित्र अस्थि धातु दर्शन याय्या नितिं प्यखेरं
च्वंपिं लखं लख बौद्ध जनता वनीगु सम्भव
दु । लंकाद्वीपे जा ३०,००,००० मनूतसें दर्शन
यात । माननीय व पूजनीय वस्तु बा व्यक्तियात
मान तय्गु, पूजा याय्गु नं सत्पुरुषता खः ।
थथे हे सीका भारतया प्रधान मंत्री जुया च्वंम्ह
पण्डित जवाहरलाल नेहरूजु स्वयं थःहे श्व पवित्र
वन्दनीय धातुया सत्कारार्थं शाय्गु निश्चय याना

दीगु दु । थुगु कया खना बौद्ध जगत वयकया
प्रति कृतज्ञ जुई ।

बौद्धपिनि नितिं जक मखु परं सारा
संसारवासीपिनि नितिं नं व अस्थि धातु पूज-
नीय खः । प्राचीनयागु दृष्टि सोसां नं पूजनीय
दर्शनीय, ऐतिहासिक दृष्टि सोसां नं अथे हे,
दुर्लभगु दृष्टि सोसां अथे हे, पवित्रताया दृष्टि
सोसां अथे हे, व्यक्तिया दृष्टि सोसां अथे हे ।
भगवान्‌या अस्थि धातु बौद्धपिन्त दुर्लभ मजु ।
तर अग्रश्रावकपिनि धातु श्व हे सिबे मेगु बा
मेथाय् गनं मदु । वस्पोलपिनि जीवनया पाखे
सोसां वसपोलपिं श्रावकपिनि मध्ये अतिकं उत्तम
चरित्र, बुद्धि, दया, करुणा पुरुषार्थ दुपिं खः ।
वन्दना याय्वले वस्पोलपिनि जीवनं आदर्श काय्गु
सकसितं लाभकर खः ।

बौद्धपिनि दृष्टि वसपोलपिं महान प्राज्ञपिं,
पुरुषार्थिपिं, दयालुपिं खः । भगवान्‌यां ल्यू भग-

वान् खः । दुःखी प्राणीपिनि मित्र खः ।

वसपोलपिनि जीवनया बारे थनं न्हापायागु धर्मोदये लुं अंश प्रकाश याय धुंगु हे दु । पाठकपिसं सिल हे ज्वी कि वसपोलपिं गन च्वोंपिं व गथे जुया भिक्षु जुल धका* । आः थन सकल पाठकपिनि नितिं व वन्दनाय झाडपिं उपासकोपासिकापिनि नितिं वसपोल सारिपुत्र महास्थविरया जीवने जूगु घटना खं छगू निगू च्वयेगु निश्चय याना ।

सारिपुत्र महास्थविरपित झीसं बुद्धया ल्यू बुद्ध धका धया च्वनागु केवल मुग्ध श्रद्धां मखु । भगवान् शाक्यसिंहं हे स्वयं वसपोलपित अनुबुद्ध धका आज्ञा जुया विज्यागु दु । थुलि जक मखु अनेक थासे अनेक तरहं तथागतं वसपोलपित प्रशंसा याना विज्यागु दु ।

कप्पसत सहस्साधिकं असंखेय्यं पूरित पार मीएस भिक्खु=हे भिक्षुपिं छगू लाख असंख्य-कल्पं मयाक पारमी पुरे याये धुंकुम्ह खः श्व भिक्षु ।

मया पवत्तितं धम्मचक्कं अनुपवत्तको एस भिक्खु=जिं चाहीकागु धर्मचक्रयात हानं चाहीके फुम्ह खः श्व भिक्षु ।

ठपेट्वा मं दससु चक्रवाल सहस्सेसु पञ्जाय असदिसो एस भिक्खु=जि छम्ह बाहेक झिदोल चक्रवाले श्व थें प्रज्ञा-ज्ञाने अशदृशम्ह मेपिं मदु ।

महापञ्जा एस भिक्खु=महान् प्रज्ञा दुम्ह खः श्व भिक्षु ।

मम सासने पठविसम खन्तिको एस भिक्खु=जिगु शासने (=संघे) पृथ्वी समान खः क्षान्ती दुम्ह श्व भिक्षु । इत्यादि प्रकारं आपलं आपा

*सविस्तर खं सीकेत जि अनुवाद याना तथागु धम्मपददृक्था स्वया दिसं ।

वसपोलया गुण श्री मुनीन्द्रं आज्ञा दय्का विज्यागु दु ।

बुद्धया शासने सारिपुत्र महास्थविर प्रज्ञा-दुपिं मध्ये सर्वोत्तमम्ह भिक्षु खः । महामौद्गल्यायन महास्थविर ऋद्धिदुपिं मध्ये सर्व श्रेष्ठम्ह भिक्षु खः । अकिं वसपोलपित भिक्षुसंघया विचे शान्तिनायक दशबलं, “एतदग्गं भिक्खवे मम सावकानं भिक्खूनं महापज्जानं यदिदं सारि-पुत्तो”=भिक्खुपिं ! जिगु शासने प्रज्ञा दुपिं भिक्षुपिं मध्ये श्रेष्ठम्ह सारिपुत्र खः । एतदग्गं भिक्खवे मम सावकानं भिक्खूनं इद्धिमन्तानं यदिदं महामगल्लानो=भिक्खुपिं ! जिगु शासने ऋद्धि दुपिं भिक्षुपिं मध्ये श्रेष्ठम्ह महामौद्गल्यायन खः” धका वसपोलपित अग्र-पद विया विज्यात ।

कृतज्ञता गुणे सारिपुत्र महास्थविर ति ग्यम्ह सुं मदु । वसपोलयाके आचार्य-भक्ति नं साप दु । बुद्धया प्रति वसपोलपिनि श्रद्धा अप्रमाण । धाइगु नापं दु सारिपुत्र महास्थविर अशरण प्राणीपिनि मां समान व महामौद्गल्यायन महास्थविर धाइ-माँ समान धका । वसपोलपिके अहंकार धयागु भ्या भतिचा हे दुगु मखु । बरो हे निहतमानि ।

छन्हु सारिपुत्र महास्थविर चीवरं पुना विहारं प्याहाँ विज्याबले न्हेद ति दुम्ह श्रामणेर छम्हस्यां वसपोलया चीवर चो छचो बँ लुत्तु लुया च्वंगु खन । ‘मेपिसं खन धाय्वं वसपोलयात बांमलाई धैगु कल्याण विचार तथा सुविनीत स्वभावं व श्रामणेरं वसपोलया चीवर चो लुया च्वंगु खं विन्ति यात । वसपोलं व श्रामणेरयात निधि क्यना ब्यूम्ह कल्याणमित्र भालपा मनं मनं नमस्कार यात । सकसिनं खनेदय्क नम-स्कार याय्त्त विनयानुकूल मजुगु जूया निति । थुगु सम्बन्धे वसपोलं श्व श्रद्धांजलि सिलः ब्वना

विज्यात ।—

“तदहु पब्बजिता चापि
जातिया सत्तवस्सिको ।
सोपि मं अनुसासेय्य
सम्पत्तिच्छामि मुद्धनिं ॥”

अर्थ—नकतिनि प्रव्रजित जूम्हस्यां जूसां,
जन्मं न्हेद जक दुम्हसिनं जूसां जितः उपदेश
व अनुशासन याय्मा, सकसियां उपदेश व
अनुशासनयात जिं शिरे फया काये ।

दोष क्यना बीम्ह व्यक्तियात वसपोलं
छम्ह तद्धम्ह निधान क्यनाब्ब्यूम्ह कल्याणमित्र
भपिल ।

छन्हु वसपोल भिक्षा फवं विज्यावले,
छम्ह ब्रह्मनं वसपोलया पात्रे छगू चम्मच जा
तय्का बिल । छुं दिन लिपा व ब्रम्हु प्रव्रजित
ज्वीगु अभिलाषा याना भिक्षु संघ दु थाय्
वन । वैत सुनां नं प्रव्रजित मया । थ्व बेलस
अन दोननाथ भगवान् बुद्ध थ्यंक विज्यात ।
भिक्षुपिके जुयाच्चंगु खँ न्यना विज्यात । भिक्षु-
पिसं जूगु खँ ब्याक कन । भगवानं “भिक्षुपि !
थुलि मसिं भिक्षुपिं छम्हसिनं हे थ्वया गुण मखं
छा ? सुनां हे थ्वैत प्रव्रज्या बी मखुला ?”
धका आज्ञा दयका विज्यात । सुं छम्हसिनं हे
छुं मधा । आखिरे नापं विज्याम्ह सारिपुत्र
महास्थविरं—“जिं खना भन्ते, थ्वया गुण, जिं
थ्वैत प्रव्रजित याये” धका निवेदन यात । भग-
वानं वसपोलयाके वया छु गुण खना धका न्यना
विज्यात । वसपोलं जा छगू चम्मच तय्का
ब्यूगु खँ कृतज्ञता पूर्वक सभाय् प्रकाश यात ।
भगवानं वसपोलयात धन्यवाद बिल । प्रशंसा
यात । आखिरे व ब्रह्मूयात सारिपुत्र द्वारा

प्रव्रजित याकल ।

कतपिनिगु चिकिचा धंगु गुण यात नं
लुमंका तैगु बानि वसपोलयाके दुगु खः । अर्कि
धागु—“अत्यल्पमपि साधुनां शिला लेखे व
तिष्ठति” अर्थात् भतिचा जक गुणयात नं साधु
सत्पुरुषपिसं थःगु नुगले शिला लेख थें च्वंक
किया तै ।

छन्हु वसपोल सारिपुत्र महास्थविर भिक्षा
फवं विज्याना च्वंबले लिखतं ब्रह्मू छम्ह वया
वसपोलयात धुंगुं क मिक मुरकिं दाल । वसपोलं
अथेक हे लिफः स्वया विमज्या । वसपोलयात
दाःगु खँ सिया अन्य वसपोलया भक्तपिं वया
व ब्रह्मूयात धू याय् धका जुल । सारिपुत्र
महास्थविर विज्याना इमित प्रतिहिंसा याय् मलो
धका उपदेश बिया ब्रह्मूयात दाय्के मब्यू ।
ब्रह्मूया म्हं चःति नाना वल । वया म्ह पुत ।
दाह जुल । वसपोलया तुती भोपुया क्षमा फवन ।
हानं वसपोलं क्षमा मबीगु छु दु ! थुगु प्रकारं
वसपोलयाके क्षमा शीलता दुगु खः ।

छन्हु सारिपुत्र महास्थविरया चीवरं पुना
विज्यावले छम्ह न्होनेसं च्वं च्वोम्ह भिक्षु यात
चीवर च्वकां थिल । व भिक्षुया मने सारिपुत्रया
प्रति भति द्वेष भाव दुगु खः । अर्कि आः व
भगवान्या थाय् वना—“भन्ते ! छलपोलया शिष्य
सारिपुत्र गपोय्चो तद्धं छम्ह । अग्र श्रावक जुल
धका थपाय्चो तद्धं छु ज्वी ज्यूला । जिमित
जा ल्याखे हे तैगु मखु का । जितः थौं चीवरं
दाःगु जिगु न्हाय्पं हे चःहिला वनी थें च्वं का
अयनं वसपोलं जिके क्षमा मफवंसे प्याहाँ विज्यात ।”
धका चुकलि यात । भगवानं सत्यासत्य खँ ब्याकं
स्यूसां न्यायानुकूल याय् माःया निंति सारिपुत्र
महास्थविरयात सःतके छुया वसपोलयाके वं धाःगु

खँ सत्य खःला धका न्यना बिज्यात । वसपोलं
व खँ असत्य वा सत्य धका हुं धया बिमज्यासे
थथे धया बिज्यात—

भगवन् ! गुखुनु निसें जि प्रव्रजित जुया
उखुनुनिसें जि न्यकू मदुम्ह दोहँ थें जुया च्वना ।
सुं हाःनाः मदुम्ह च्याम्खलया मचा थें जि जुया
च्वना । तुति ह्रीगु सुखुचा थें जि भन्ते ।
जिगु निंति सकल प्राणीपिं याक मस्त थें खः ।
पृथ्वीस भींगु नं मभींगु नं मनूतय्सं वां छोसां
पृथ्वीयात न राग दु, न द्वेष दु, अथे हे जि
नं जुया च्वना ।

सारिपुत्र महास्थविरया श्व खँ न्यना
च्वच्चं व चुकलियाःम्ह भिक्षुया म्हं मुथू चःति
प्याहँ वल । वैत दाहा जुल । भगवानं वैत
क्षमाव्यु धका सारिपुत्रयात उजं दयका बिज्यात ।
वसपोलं वयात क्षमा बिल । थःमं नं थथे धया
बिज्यात—“खमतु च मे सो आयस्मा सचे
मय्हं दोसो अत्थि’ति” अर्थात् व आयुष्मानं नं
जितः क्षमा याना बिज्याहुँ यदि जिगु दोष दु
सा । थुगु प्रकारं वसपोलयाके निहतमानि
दुगु खः ।

सारिपुत्र महास्थविर परिनिर्वाण जुया
बिज्याय् धुंसेली चुन्द व आनन्द महास्थविर-
पिसं वसपोलया अस्थि धातु कापते पोचिना
भगवान्या थाय् यंकल । भगवानं धातुपो कया
स्वयं थःगु चक्रांकित लहाते तया सकल भिक्षुपिनि
न्होने सारिपुत्रया गुण वर्णना याना बिज्यासे
थथे आज्ञा जुया बिज्यात—

यो पब्बजि जातिसतानि पञ्च,
पहाय कामानि मनोरमानि ।
तं वीतरागं सुसमाहितिन्द्रियं,
परिनिब्बुतं वन्दथ सारिपुत्तं ॥

अर्थ—गुम्ह न्यासःगु जन्म तक यथि-
पुसे च्वंगु पञ्चविषय—सुख तोता प्रव्रजित जुल,
गुम्ह वीतरागी शान्तीन्द्रियम्ह खः, उम्ह निर्वाण
ज्वी धुंकुम्ह सारिपुत्रया अस्थि धातुयात वन्दना
या ।

खन्तीबलो पठवीसमो न कुप्पति,
न चापि चित्तस्स वसेन वत्तति ।
अनुकम्पको कारुणिको च निब्बुतो,
परिनिब्बुतं वन्दथ सारिपुत्तं ॥

अर्थ—क्षान्ति बलया प्रभावं पृथ्वी समान
अचलम्ह, चित्तया वशे मच्चंम्ह, अनुकम्पा तवम्ह
व करुणा दुम्ह व सारिपुत्र परिनिर्वाण जुल,
वया अस्थि धातुयात वन्दना या ।

चण्डालपुत्तो यथा नगरं पविट्ठो,
नीचमनो चरति कपाल इत्थो ।
तथा अयं विचरति सारिपुत्तो,
परिनिब्बुतं वन्दथ सारिपुत्तं ॥

अर्थ—च्याम्खलया मचा लहार्ती खप्पर
ज्वना कोमिलु जुया गथे नगरे वनी, अथे हे
जिम्ह सारिपुत्र नं निरहंकारी, निहतमानिम्ह
खः । उजाम्ह सारिपुत्र परिनिर्वाण जुल, वया
अस्थि धातुयात वन्दना या ।

उसभो यथा छिन्नविसाणको,
अहेठयन्तो चरती पुरन्तरे ।
तथा अयं विचरति सारिपुत्तो,
परिनिब्बुतं वन्दथ सारिपुत्तं ॥

अर्थ—न्यकू मदुम्ह दोहँ गथे स्वैतं हुं मयासे
सङ्के जुइ, अथे हे जिम्ह सारिपुत्र खः । आःवपरि-
निर्वाण जुल, वया अस्थिधातुयात वन्दना या ।
थुलि जक मखु न्यासःपु सिल द्वारा
वसपोल बुद्धं सारिपुत्र महास्थविरया गुण वर्णन

याना बिज्यागु दु ।

कार्तिक पुन्ही खुनु सारिपुत्र महास्थविर
राजगृहे परिनिर्वाण जुया बिज्यात । वयां बालि लिपा
आमाई खुनु मौद्गल्यायन महास्थविर नं राजगृहे
इसिगिलि पर्वतयाथाय् च्वंगु कालशैल पर्वते
परिनिर्वाण जुया बिज्यात । श्वसपोलया बारे नं
तथागतं अनेक गुण प्रकाश याना बिज्यागु दु ।

अग्रश्रावक-धातु

वसपोल सारिपुत्र व महामौद्गल्यायन
महास्थविरपिनि पवित्र अस्थि धातु थनि सच्छि
दं ति न्हापा यूरोपयाम्ह जेनेरल कनिंहाम महोदयं
भोपाल राज्ये, सांचिगामे च्वंगु स्वंगःगु चैत्य
दुने व निगःगु शतधर चैत्य दुने लवीका काःगु
जुल । श्व धातु लोहँया सन्दू दुने च्वंगु लोहँया
बत्ताय् दुगु खः । श्व धातुबत्ता दुगु छगः
सन्दूया पुसाय् 'सारिपुतस' धका अर्थात् सारि-
पुत्रया धका आख कियातःगु दुगु खः । मेगु
सन्दूया पुसाय् 'महामोगलानस' धका अर्थात्
महामौद्गल्यायनया धका आख कियातःगु दुगु
जुल । श्व कियातःगु लिपि ब्राह्मीलिपि जुल ।
सन्दू दुने च्वंगु बत्ताय् नं छगःले 'सा' छगले
'म' धका आख च्वया तःगु दुगु जुल । अतएव
श्व धातु, गुगु कलकत्ताय् दर्शन याकीगु जुया
च्वन छुकथं हे सारिपुत्र व महामौद्गल्यायनया धातु
मखु धका धाय् थाय् दुगु मखु । श्व धातु
वसपोलपिनि हे खः धैगु प्रमाण थुलि जक मखु,
मेमेगु नं आपलं कारण दु ।

श्व धातु दुगु सन्दू दुने श्रीखण्ड टुकरा
निकू व न्हेगू रत्न नं दुगु खः धका महोदय
कनिंहामं हे धया तःगु दु । व श्रीखण्ड टुकरा
निकू वसपोलपिनि चितां हे कया हयातःगु ज्वीमा

धैगु बिचार वयक महाशयया जुल । दकसिबे
आश्चर्यया खँ श्व कि सन्दूया दुने जालप्यना
च्वंम्ह स्वाम्ह माकचा छम्ह नं दुगु खः धका
धया तल । यदि श्व धातु सम्बन्धी अझ विस्तर
खँ सीके माःसा सांचि गाइड तथा अन्य सफूत
स्वया दी माल ।

बौद्धपिनि कलाया प्राचीनतम

श्व धातु तयातःगु बत्ताया पुसाय् मसिं
च्वयातःगु 'सा' व 'म' थौं तक नं बांलाक
सीदनि । थुकीं भारतीय बौद्धपिनि शिल्प विष-
यिक दक्षता क्यो । थुकिं हे तिनि शिल्पया
बारे देश विदेशे भारतया नां जाल, इज्जत च्वन ।
थुलि पुलांगु मसिं च्वयातःगु आखः थौं तक नं
भारते लूगु मदुनि । श्व बत्ताया पुसाया तःले
पाखे नं 'सारिपुतस' 'महामोगलानस' धका च्वया
तःगु दु ।

प्राचीनतम शिलालेख

भारतवर्षे लुया वक्को शिलालेख मध्ये
दकेसिबे पुलांगु शिलालेख जा विड्डभपिनि
ल्हातिं बचे जुया च्वंपि शाक्यवंशीपिसं च्वयातःगु
पिप्राकोटे च्वंगु चैत्यया दुने च्वंगु चीभाचाय्
च्वयातःगु "सुकिति भतिनं सभगिनिकनं सपुत-
दलनं इयं सलिलनिधने बुधस भगवते सकियनं"
धका च्वयातःगु लिपि जुया च्वन ।

इत्यादि प्रकारं विचार याना स्वये बले
वसपोलपिनि अस्थिधातु जक मखु धातु दुगु बत्ता
स्मेत दर्शनीय, वन्दनीय, माननीय खः ।

धर्माशोक जुजुया धातु-वन्दना

धर्माशोक जुजुं अग्रश्रावकपिनि धातुयात
निम्न सिलः ब्वना वन्दना याइगु जुया च्वन—

शारद्वतीपुत्रमहं भक्त्या वन्दे विमुक्ति भवसङ्गम् ।

लोक प्रकाश कीर्ति ज्ञानवतामुत्तमं वीरं ॥

अर्थ—संसाररूपि समुद्रं पार तरेजुया
बिज्याय् धुंकुम्ह, जगते दकवनं कीर्ति फैले जुया
च्वम्ह, ज्ञानवान्पि मध्ये अग्र, श्रेष्ठ जुया बिज्याम्ह,
वसपोल सारद्वतीपुत्र धयाम्ह सारिपुत्र महास्थ-
विरयात जि अत्यन्त भक्ति तया वन्दना
याना ।

ऋद्धिमतामग्रो यो जन्मजराशोक दुःखविमुक्तः ।

मौद्गल्यायनमहं वन्दे मूर्धना प्रणिपत्य विख्यातम् ॥

अर्थ—ऋद्धिदुर्पि मध्ये श्रेष्ठ जुया बिज्याम्ह,
जन्म-जरा-शोक-दुःखं मुक्त जुया बिज्याम्ह,
त्रिलोके सुप्रसिद्धम्ह, वसपोल महामौद्गल्यायनयात
जि अत्यन्त भक्तिपूर्वक शिरं नमस्कार याना ।

अग्रश्रावक वन्दना याइपि भक्तजनपिसं
श्री मुनीन्द्रं आज्ञा जुया बिज्यागु च्वे च्वयातयागु

प्यपु सिलः ब्वना नमस्कार याय्गु अत्योत्तम ।
तर व प्रत्येक सिलखे दके के च्वंगु पाद थथे
धाय्योग्य—“वन्दामि परिनिब्वुतं सारिपुत्तं” ।

थथे सिलः ब्वना वसपोलपिनि गुण लुमंका
वन्दना याये थें वसपोलपिसं क्यना थकुगु
आदर्शयात झीसं नं अनुगमन याय्गु—थ्व दकले
उत्तमगु वन्दना खः । अर्कि झी सकलसिनं कृतज्ञ
ज्वीगु सय्के माल । क्षान्ति तये फय्के माल ।
करुणा दयके फय्के माल । प्रज्ञावान् ज्वीगु
कोशिश याये । सकल सत्त्वर्पित थःम्ह याक काय्
भालपा च्वने फय्के माल । विना दया करुणां
लोके शान्ति दै मखु । थौं कन्हे जुया च्वंगु
अनेक प्रकारया अशान्ति ब्याकं याकनं शान्ति
ज्वीमा ! जुजु धार्मिक ज्वीमा ! वेला बखते
वर्षाद् ज्वीमा ! जगतप्राणीपिं सकलें सुखी ज्वीमा !

+ + + +

★ समर्पण ★

उरया कुब्जे ह्योगु छप्पों स्वां
छाय् जि पासापिनि कर कमले,
जिगु थुगु पुष्पस्वया अति सुन्दर
ह्वे फु व नन्दन कानन धा थाय् ।

अलिगण गुब्जन गुब्जित क्यवया
पासा, स्वां मखु जिगु थ्व नस्वागु
भवया कूँचाय् गन्ध रहितगु
स्वानं काय् फै आदर स्वैगु !

(च्वोह—श्री सुवर्णलाल नेवा)

स्वागत देवीं स्वागत यायां
छुइ मखु थ्वैत छ्यने मुसुकाकां
अय्सां सादर शुभ कर कमले
छाय् थ्व स्वां जि मनसा याना ।

स्वांयामाले थ्यासां थुगु नं
थ्या ल्या तै मखु मधुपकुमारं
तर खः ह्योगु थ्व केवल छाय्
छाय् धुन.....

श्रम व उद्योग

ज्या मात्रे श्रमयागु आवश्यकता दु । नय्गु, त्वनेगु, ख्वेगु, न्हिलेगु ज्या तक नं छुं न छुं श्रम विना ज्वी मखु । खुशी न्हयाना च्वंगु लः त्वनेत नं छुं श्रम याय् हे माः । श्रमयागु बलं हे भोजन वस्त्रादि दक्क पदार्थ प्राप्त जुई ।

श्रम निता प्रकारयागु दु—शारीरिक व मानसिक । प्रायः दक्क खाद्य पदार्थ उत्पत्ति याय्गुली शारीरिक परिश्रमयागु आवश्यकता दु । कल कारखानाय् गुलिखे ज्यामी तय्गु शारीरिक परिश्रम द्वारा हे अनेक प्रकारयागु वस्तु तयार जुयाच्वन । साहित्य, शिल्पकला, चित्रकला, विज्ञान आदि मानसिक परिश्रमयागु फलस्वरूप खः । शारीरिक श्रमं जीवन निर्वाह याइपिसं आपा व तच्चकं मेहनतसाथ ज्या यासां आपा कमाय् याय् मफु । तर मानसिक श्रम याइपिसं याकनं व भचा जक ज्यां अप्पो धनार्जन याना सुख पूर्वक जीवन विते याना च्वन । थ्व झीसं प्रत्यक्ष हे खना च्वनागु खँ खः । ज्यामी न्हिच्छि कू पा सां जहान भ्वच्छिया प्वा जाइ मखु, डाक्टरया तीन घंटाया ज्यां वहे भ्वच्छिया स्वन्हु नय्त् गातं याइमखु ।

वास्तवे न्ह्यागु ज्या याय्त् वा वस्तु तयार यायया लागी नं शारीरिक व मानसिक निता प्रकारयागु श्रमया नं अत्यन्त आवश्यक दु । रेल, हवाईजहाज आदिया न्हाप्पां कल्पना मानसिक परिश्रम द्वारा जुल । लिपा रेल आदि दय्केत मागु पावर (शक्ति) या लागी शरीरं परिश्रम यात । थुगु हे प्रकारं इरएक वस्तु तयार जुल । निता मध्ये छता जक मंत धाय् व हे ज्या जुइ मखु । ह्यागु श्रम विना मनयागु

श्री स्वयम्भूलाल विद्यार्थी

श्रम छगू कल्पना मात्र जुई ।

मनं वा शरीरं जक अथवा निगुलीं नं ज्या याय्गु खः । थ्व हे श्रमं थउं न्हापा न्हापा नं दु धका न्यने जक दुगु, तर ओपासिके शंका दुगु दूरदर्शन (दूर्वीन) दूर श्रवण (रेडिओ) पुष्पक विमान (हवाई जहाज) तयार जुल, निश्चित मू पुला ध्यवां न्याना काय दत । तर थौं गुलि सुविस्ता जनक वस्तु झीसं खना च्वना, प्रयोग याना च्वना । गथे जि च्वयागु कलम, मसि, भों व छिं स्वया च्वना दीगु पत्र वा सफू हे धया दिसं छह मनुयागु छन्हु वा छकःयागु परिश्रमं तयार जूगु मखु । न्हाप्पां न्हाप्पां बले थ्व थुलि वस्तु तयार याय्त् यागु गुलिखे पटक यागु परिश्रम असफल जुल ज्वी । बार बार विफल जूसां तवि थःगु उद्देश्य सिद्ध याययया लागी अविचलित गति दृढतो पूर्वक ज्या याय्गु यात हे 'उद्योग' धाइ ।

आपा याना प्रत्येक भिंगु ज्याय् विन्न बाधां लें पं वै । यदि छकः ज्या मजुल धका अलसी जुया अथवा हतोत्साह जुया ज्या याना मयंकल धासा व ज्या गुबलें हे सफल जुइ मखु । संसारे प्रख्यात जुयावना चोपिं व जुया च्वोपिं नं थ्व हे उद्योगया बलं जूपिं खः । गथे नेपोलियन बोना पार्ट, महात्मा गान्धी इत्यादि ।

उकें न्ह्यागु ज्या यासां परिश्रम व उद्योग नित्तां हे परमावश्यक । थुपिं नित्तां याना असम्भव नं संभव जुइ, कठिनगु सरल व विशाल तुच्छ बने जुई । अवश्य नं नित्तां नापं हे दय् माः ।

थौं झीपिं परिश्रम व उद्योग नित्तायात नं त्याग याना अकर्मण्य जुया लहा याक्पवाले

तथा च्वंच्वनागुलि झीत नाना प्रकारयागु कष्ट
व रोगं दुःख बिया च्वन । सलंसः नेपालवासी
दाजु किजापि न्हि छछा हे नय् मखना मृत्यु
सःतिका च्वन, । वस्त्राभाव जूगुलि थःगु लज्जा
निवारण याय्गुली असमर्थ जुया च्वन । शिक्षा
मदुपिला लाखौं दया च्वन । चिचीधंगु वस्तुया
लागी हे मेगु देशया अधीने च्वने माल । छुं
जुया विदेशे लडाइ छकः जुल कि तुरन्त का,
कपाय्, कापः थिके ज्वी धुंकी, व लिसे लिसे
अन्न नं थिके जुयावैच्वनी । मेमेगु चीजं नं उत्थे

हे हाहाकार जुइ धुंकी । झी थाय् नेपाले ज्या
याय् हे धाल धासा याय् लायकगु ज्याया
अभाव मदु । कोयला, नं, जस्ता इत्यादियागु
खानि दु । भों दय्केगु कच्चा माल प्रशस्त दु ।
तर झीके माक उत्साह मदु, आलस्यया दास
जुया मोजं च्वना नय्गु सिवाय झी पाखें मेगु
विशेष ज्या मजू । फलस्वरूप थउँस्वया कन्हे
कन्हे स्वया कंस फोर्गिग तय्गु संख्या झन
झन बढे जुया वयाच्वन ।

+ + + +

तिसां भौं याला ?

श्री धनबज्र बज्राचार्य)

चानेसिया १२ बजे ज्वी धुंकल माजु
वाजु पीं सकलें देने धुंकल । भातह
देवनारांया नं निन्ह्यो सोन्ह्यो चाइन
अयनं लक्ष्मी कुमारीया न्ह्योः वगु मखुनि । न्ह्योनां
गनं वई । कने खुनु देपूजा, भात मस्यां तिस
तासां तीके मखु धका हाल चोंगु लक्ष्मी कुमारीया
मने थ्वहे खँ, फुकित फुकस्यां थःथः मोस्तेत
ल्वेक तिसां झः झः धायेक तीःका हई थःधासा
तिसा छता नं दुगु मखु । न्यया है व्यु धाय् धासा
तिसा भातं है वी मखुत । माजु वाजु किजा भत
पिन्त धाय धासा गथे धाय् तीसा छताहे मदुह
धाइगु जुल । गेयाय् धका मने धौवजी वायका
चिनःह्वा खा थें झुले जुया चोन । थवले हे लाक
भातह देवनारां नं कुसीं न्याना कुसी स्वेत
दंवले कलाह मद्योसे च्वंगु खना, “छाये मद्यंसे
चोंच्वनागु, छु जुया न्ह्यो मवल थौं” धका न्यन ।
लक्ष्मी-कुमारी लिसेः मव्युगुली कुतु कुला न्यन नं
छायनं मखु जक धया मेगु छुं मधा । लीपा
भात ह्य सेंहे छुकी याना कलाया न्ह्योमवल ज्वी

धका विचा याना स्ववले मद्वें मुलु ल्वीके
थें तिसां याना हे ज्वी धका सीकल । अले छु
तिसां ती मखनीगु जुल धका सुकू धन्दा लगे
जुल कि भात तंया खँ मखु तिसा तंया खँ
पीं मीस्त धका धाल । थथे भातं धागु ताय् व
लक्ष्मीकुमारी तीजक खोखना सः पिक्या,
“मखुलाले कर्पिनि फुक सियां गुलि वांलाक तिसां
तिया वई थः जक न्या सी थें चोंकगथे वनेगु ।
छीं न्येना मदी याला ! तिसा मन्त धायव छो-
पिनि हे ला हेला जु धासेली झीतला झन तिसा
छताहे मदुपीं धका गुलि हेला याइगु ज्वी ।
जिला तिसा मदुसा देपूजा नं वये मखु धका
धुकीं न्यंकल । थ्व खँ न्यन्ये साथं देवनारां
नं “यो सा वा मयोसा वे म्वा जिं न्यया
निर्ति तिसां तिके मखु छं मामा थाय कया त्यु,
छुं जुल धासा जिं मस्यु, मखु जिगु खँ न्यनेगु
धैगु जुसा छं आम थःके दुगु न्ह्यो न्ह्यो तिया
तैतैगु तिसां जक तिया वनेव हे गा, एकीसनं

थों कनेया काल तीनं ज्यूगु मखु । नगुने सको वनेगु लँय तिसा लाका यंकल धागु आपा हे मदुनि, जान्ने ज्वी मते । हेला यासा याईका छु ज्वी । थःके मदुगु मदु धयां हेला ज्वीगु जुसा करपिनि किसिगल धका थः थायमा चो गः ज्वीगुला ? व तिया जुकं मध्ये थःगु हे तिसा दुपीं गुलि हे दु, व न्यया त्यूगु धका सुनानं मस्युला ? अथे करपिके न्यया छु ती गु-छुं जुल धासा त्यूगु सायक खवै जुयां मुता मदेक ज्वी माली छु मजा जुल धका झोके जुल । अय धायूक धायूकं लक्ष्मी कुमारी अय धै दियां ज्युला न्हाथे हे जुसां फुक सिया चलन हे थःके मन्त धायव न्यया तिईगु चलन अथे थःगु खँ जक लहाना दी मते । मेवले मत्यूसां देपूजा छकः इतला तिसां मत्यूसे मज्यू धका धाई । श्व तायव हानं छक देवनारां नं नायुगु सलं धाल स्व तिसां धैगु भीं पीं बांलापीं मनुतेत तीहेम्वा अमित अमिगु वचन रूपी गवलें मज्यलीगु तिसा व रूप जक दय वहे गा । तिसा धैगु सुनां तो धासा वांमलापिं बुद्धि मदुपिं व ध्यो धका तयमापिसं ती । धाथें तमिपिसं तिसा त्यूसां उतावल ज्वीक ती मखु । उकिं आपा हाला चोने मते । गुलि जक धायगु श्व कलिकाल छं स्युला कलि धैह्वा हे तिसाय च्वनी । तिसां याना थःगु ज्यूनं वनेयो, सुंकचो जिगु खँ न्यो धका धाल । थुलि मछि धालं हे लक्ष्मीकुमारी या मने किसिया न्हायपने पति हाले थें का, छपति हे दुहाँ मवं । यो तुइसाथं चच्छिया मिखा फुति हे मयासे कचि मिखांतुं थःछें तिसा न्येत वन !

थों लक्ष्मी कुमारीया फवीं सु नांस्वै भूमी हे पला मलाला धैथें चों, देपूजा बनेगु ई जुल, फुकं मिस्त एक्से एक ज्वीक छायपा दिगुद्यो ख्यो ह्योपी

थेंक जुगुलीं न्हापां वनेमाः धका प्याहाँवल । उकी मध्ये नं लक्ष्मी कुमारीया थःछें नघले जुगुलीं नय साहु तयथाय किसिम किसिमगु तिसा न्यया हगुदु । वाज्यो वने धुंकुह्वा जूसां लक्ष्मी कुमारीया लुस्वां छुना चपल लाकां न्हायाना अने अनेगु तिसां तिया वसतं पुना ह्येखा छायपे थें छायपा देपूजा वन । ह्योपी अमि देगुद्यो ख्येले नं लक्ष्मी कुमारी थःगु तिसा वसःया वारे जक खँ लहाना चोन । गुह्वा गुह्वां मिस्तेसं “व मिसाया ताल स्वरे तिसा यागु छाँत् श्वरे लोला स्वरे” धका खँ लहाना चोंगु चाहे मचा । खाली वंला “अहो लक्ष्मी कुमारीयात तिसा वस धाथें हे लव लक्ष्मी थें हे चों” धागु खँ जक ताइचोन अजागु खँ ता-लिसे लक्ष्मी कुमारीया मने थःत इन्द्रया छह्वा अप्सरा हे ला धैथें खना फुरुह्वा जुया भ्वेनं नय योगु मखुत । थः सना जुयागु हाला जुयागु नं वं मचाल ।

थजाखतं जुया भ्वे नय सिधल, वनि जुल । फुकं लहड् याना तःरोपीं वुढा वुढित जुक ‘अतिर श्व संसार याय पर उपकार’ धका म्येहाहां वइचोन वाज्यो वंपीं लक्ष्मीकुमारीया भात जुल मेपीं मेपीं मस्त लवाई त्वाथलं कुतु वनी धका मस्त विचा यायां मस्त नाप हे न्हापा न्हापा वन ल्यायेह्वापीं ल्यासेपीं जक अने अनेगु ख्या याना हारर हुररर हाला वना चोन । थजावले हे लक्ष्मी कुमारीया झाडा चोने माल धका अनसंतुं ह्योपी जोले वन । मिसा याक चित ताते मज्यू धका किजा भोतह्वा छह्वा पिया चों मिस्तनं थाकुली तेसं “झाडा चोनि वले पिसाव याइ वले पी मत्ये वुलुं वना चोनेका नु धका वोना यंकल । श्वहे मौका छोपे याना ह्योपी जोलं खुँ त वया लक्ष्मी कुमारी याके तिसा तेन लाके चीलाय दना हाल । अयेसां

बोक्सी

(चवोहा—रबीन्द्रवज्र बज्राचार्य)

“बोक्सी” श्व संसारे ग्यानापु मध्ये नं ग्यानापुपि प्राणीया नां खः । गुह्य प्राणीया खं ल्हाय् अथवा नां काय् मात्रं मनुष्यया न्हकु सँ ति ति खाना वई, ह्य चिँ चिँ वनी । अले ग्याग्यां बोक्सीं खं न्यना च्वों वै धको न्हाय्पं थीगु चलन थौतकं झीगु समाजे दनि ।

गुह्य मनुष्यं कुविद्या सयेका, ब्वना करपिन्त स्यंकेत ज्या लगे याइ, अमित हे बोक्सी धाई । थुमिगु विषये भिन्न भिन्न मनुष्यं भिन्न भिन्न प्रकारं खं ल्हाइ । गुह्येस्यां बोक्सी सःपिनिगु मिखाय् खने दैगु झीगु किपालु अःखः ज्वी धाई, गुह्येस्यां बोक्सी तय्सं झीगु मिखाय् चू लाक स्वे फै मखु धाई, गुह्येस्यां बोक्सी सःपिं यनीबले अमिके ग्यानापुपि राक्षस, दैत्यत मेतय्गु थजागु ओकार ख्वाले भति भति वइ च्वनि धाई । मुख्य खं अमिगु नुगले स्याइकथं निगति जक खं ल्हासां भयंकर मूर्तिपिं थोपिनिगु आकार अमिगु ख्वाले झीसं खंके फु ।

श्व नरके भर्ना जू वनेगु विद्या खः । दुनें कं जक सां पिनें पिचुस्ये च्वोंपिं न्यालिसे थुमिगु स्वभाव मिले जू । न नाय्के फु, ल्वहं नं नाय्के फै, तर थुमिगु नुगः नाय्केगु तागत स्वैकें मदु ।

थुमिके क्षान्ति अर्थात् सहाय्यगु भाव साप हे ह्य । छुं खितिक जुल कि मि जुइ धुंकी, काल सर्प ज्वी धुंकी । करपित स्यंके त्यल कि थुपिं द्रोछिका ल्हा दुह्य वाणासुर ज्वी धुंकी । तर भिके त्यल कि थुमि ल्हा हे दै मखु । थुपि नाप तापाका च्वनेगु हे भि ।

धाइ नापं थोनं यासा कीगः निगलं पार, मनु- नं यासा जिवं धनं सखाप । थथे हीरां हिरा चाइ थें मनुया शत्रु मनु हे जुया च्वन । थुमिगु नुगःयात ईष्याया जन्मभूमि धाय् लो । कारण स्वैगुं भिं थुमिसं स्वे मफु ।

पुलांगु बाखं वंशावलि स्वत धासा श्व कुविद्या पार्वतीया जिहीं महादेवं कंसैनिसें दया वोगु धाइ । तर श्व विद्याया विषये थौं कह्ने आपलं मनुतण् विश्वास ह्य जुइ धुंकल । शरीर गुण व मनया कमजोरी हे थुकेया मुख्य कारण खः धाड । बोक्सी वैगु विषये खपिं चियागु उपमा बीगु नं आपलं चलन दु ।

बोक्सी वै च्वोंपित तारण तथा यक्क दासां लिपा छकः यना दन कि व मनुयात छुं हे मज्जीगु आपलं पाठकवर्ग अनुभव याना दीगु हे दै । थुकेयात छुं शरीर गुण वा मनया कमजोरी आदि भयां सुंपत्या जुइ ला ? उकीं श्व नं लाक्कामं पूगु धा लाकां न्ह्याह्वासिनं जक हे सिवाय मेपिसं मस्यूगु थें न तुं खः । अतएव गथे याना जिल झी सकसिनं नं श्व कुविद्या प्रचारयात नाश याय्गु स्वे माल ।*

* थौं तक्या मानव बुद्धि यथार्थ रूपं सीके मफुनिगु खंत संसारे यक्को दनि । इपिं हे मध्ये श्व नं छगू खय् फु । आपलं याना गामे, मिसातय्के, अशिक्षित समाजे व रोगी तय्के जक बोक्सी वल धैगु खं न्यने दु । अतएव शरीर गुण व मनया कमजोरीं ज्वीगु धैगु खय् नं सत्य देहे मदु धाय् मज्ज्य—सं०

चवोहापासा

१०००

धर्म जय जुई

थक्कहे मनूतयूत 'धर्म जय जुई' धाल कि "धर्म गथे याना जय जुई ?" धर्म धयागु छु ?" धका न्यने धुंकी । थथे न्यनीपि मध्ये गुलि ला धात्थे धर्म धयागु वस्तु मथूपि नं दु । गुलि थुया नं भावनाया हया याना जूपि दु । श्व निथी मनूतयूत नं धर्म धयागु वस्तु बांलाक थुइका बियेत, धात्थे धाय माल धासा जिके उलि शक्ति मदु । तथापि जि थःगु बुद्धि न्हाय् दक थन धर्मयागु व्याख्या याय ।

परापूर्व काले मनूतसें नकतिनि भवाभवा श्रुष्टिया रहस्य थुइके फया वोबले इमिसं थःगु नुगःया रहस्य नं थुइकल । इमिसं अनुभव यात कि इमिगु नुगलं ज्या-खँय् लँ नं क्यं, लँ नं पं । नुगःया प्रभावं इपि दुःख ताया ख्वे सः, लय् ताया हिले सः । कालान्तरे इमिसं श्व नं अनुभव यात—मनूया नुगले भगवानं भि व मभि ज्या याय मयायगु थुइकेगु दिव्य शक्ति नं व्यूगु दु । भिगु ज्या यायूत सं सा उत्साह दया यायमास्ति वैगु, मभिगु ज्या जुल धासा नुगः गखँसि जुया यायमास्ति मवइगु । मनूतसें सृष्टिया उपरे अधिकार याना हःलिसे इमिसं श्व खँ बांलाक थुइकल कि नुगः थाते तय मफया मभिगु ज्या याना जूपित सुधारे यासा इपि भिनेफु । थुकथं इमिसं भि व मभि ज्याया निरूपण याय सयकल । भिगु ज्या याना चितासू दैगु व लाभ नं जुइगु अनुभव याना भिगु ज्यापाखे लीगु स्वत । मभिगु ज्या याना चित्त अशान्त जुइगु व हानि नं जुइगु खना मभिगु ज्या सने तोतल । भिगु ज्या याना शान्ति, सुख, उत्साह प्रफुल्लता दइ वया ह्य याउँसे व मन खुसि जुइगु व मभिगु ज्या याना भय, क्रोध, मद, लोभ,

(चवोह—श्री इन्द्रमणि मानव)

घृणा दइ वया चित्त अस्थिर जुइगु प्रत्यक्ष खने दइ वल । अय् जुया इमिसं भि व मभि ज्या छुटे याना काल । वहे पालायापि महापुरुषपिसं श्व खँयात नियम बद्ध याना मनूतसें थुइगु किसिमं संसारया न्होने तय् हल । नियमानुसार भिगु ज्याया 'धर्म' व मभिगु ज्याया 'पाप' नां जुल । थुकथं 'धर्म' शब्दया उत्पत्ति जुल ।

'धर्म' शब्दया उत्पत्तियागु खँलिसे धर्मया मर्म नं कने धुन । धर्मया मूल अर्थ जुल सकल भिगु ज्या । भि जुइमा, मभि जुइमा, न्हागु ज्यासने न्हो मनूया नुगलं ज्यू, मज्यूया संकेत अवश्य याइ । नुगःया श्व रहस्य प्रत्यक्ष अनुभव यायत नुगःया प्रत्येक संचालन अति सूक्ष्म भावं स्वे सयकेमाः । भयया संचार जुइ बले मन धुक धुक जुइगु व थररर खाइगु, मिखा भवेभवे कनीगु झीगु स्वभाव खः । अथे हे मन खुशी जुइव छाती फुले जुया ख्वा चक्कना ह्युतुसि मुसु मुसु कायगु नं झीगु स्वभाव खः ।

थुगु युगे मनूतसें नाना प्रकारयागु उन्नतिया लँ लुइकल । उन्नति न्हुन्हूगु वस्तु बिल । न्हूगु वस्तु धायबले थुलि थुइके मा कि पुलां नं न्हू जुइफु । न्हू वस्तु भि मभि नं जुइफु । न्हूगु वस्तु खना चकित जुइगु मनूया स्वभाव खः । न्हूगु पदार्थे अवश्य आकर्षण दई, आकर्षणया प्रभावं लय ताना व वस्तु प्राप्त यायूत सनेगु नं मनूया स्वभाव खः । आकर्षणया प्रभावं भि खने दुगु न्हूगु पदार्थ दुने मभिगु सुला चवने फु । न्हूगु वस्तु लय ताया मनूतसें व्यवहारे काल । न्हूगु पदार्थे मुले जुया मनू थःनापं न्हू जू वन । ज्या, खँ फुकं न्हू जुया संसार नं न्हू जुल । धर्म नं न्हू जुल । पुलांगु खँयात थौं कन्हेयापिसं

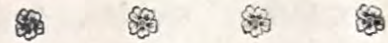
लोमंकल, अले तोतल आ वास्ता नं मतल ।
संसार हे न्हू जू वंबले पुलां मनूत नं तीजक
न्हू जू वंगु ली आश्चर्य चाय् मागु छुं खँ मदु ।
संसारे चवने फय्केत संसारलिसे हिलेमिले जुइमाः ।

थुलि सकतां जुया नं 'धर्म'या रूप पुलां
हे तिनि, धर्मया मर्म वहे तिनि । आकर्षक
नवीनतां (न्हूनं) धर्मयात थःमु प्रभावे काय
मफत । वहे भिं मभिया खँय भियात धर्म हे
धाय लोनि । न्हू मनूतसें धर्मयात नं न्हू याना
काय्त् स्वोगु खः । तर सत्यया निता रूप जुइ
मखु । सत्य छता हे जक जुई । भिं ज्याया
अस्तित्वे सत्य दु । तसर्थ भिंज्या न्हू व पुलां
जुइ मफया वहे रूपे दर्ई च्वंगु निति भिं ज्याहे
धर्म खः ।

न्हूपिं मनूतसें धर्मयात नं न्हूगु याना
काय्त् संगु दु । इमिगु विचारं धर्म धैगु बस्तु
वहे खः, गुगुलिं मनूयात लाभ, खुशी व सुख
दर्ई । वास्तवे थय्क स्वेबले यथार्थ धर्मया रूप
थुकी नं खने दु । किन्तु मखु, बांलाक विचार
याय्बले उकी पापया मात्रा आपा दु । गथे

धासा—सुख धर्म धाइपिसं थःके दुगु कर्पिन्त
दान बी मालीबले गुकथं सुख सिई ? खुशी
जुइगु हे धर्म धाइपिसं करपिनिगु दुःखे खवे फइ
मखु । लाभयात धर्म धाइपिसं निःस्वार्थ ज्या
गुकथं याय फै ? थुजागु थुलिमछि छिद्र दुगु
नीतियात धर्म धाय्गु तच्चकं हे भूल खः । धर्म
भिं तोता मभिं जुइ मखु । ब्याक भिंगु ज्या
हे वास्तवे धर्म खः ।

धर्म धयागु छु ? प्रश्नया समोधान जुइ
धुंकुसेलि धर्म गथे याना जय जुई, धैगु थुइके
अःपु । गन धर्म धैगु भिंगु ज्या धका सिद्ध
जुल, भिंगु ज्या याना जुइगु आत्म संतोष
वास्तवे धर्मया जय खः । भिंगु ज्या याना मनूत
भिने भाय् पो स्यनीमखु, थ्व नं ला छता जय
हे खः । सत्यया लागी यागु धर्मया जय फल
उघरि वं तुं सी दै । किन्तु गुबले लिपा नं
लाय् फु । न्ह्यात्थे हे याना नं धर्म जय जू ।
धर्म याना जय मजुइ हे मखु, जुइ । बांलाक
अनुभव याय्त् संसा प्रत्यक्ष खने दर्ई ।

किं सील सुत्तं

रिपुत्र महास्थविरया अबु वङ्गन्त
ब्राह्मणया पासाया काय् छम्ह दुगु
खः । थ्व काय्म्ह नाप सारिपुत्र
स्थविरया न्होपांनिसें मित्रत्व दुगु
जुया चवन । वसपोल प्रव्रजित जुया भिक्षु ज्वी
धुंसेली थ्व पासाम्ह नं सच्छि व ख्वीगु कोटि
धन त्याग याना वसपोलयाथाय् वना भिक्षु जुल ।
वसपोलया थासं चवना अनेक बुद्ध-वचन अध्ययन

अनुवादक—भिक्षु अमृतानन्द

यात । वसपोलं नं वैत विविध प्रकारं अववाद
बिया ध्यानयागु खँ कना बिज्यात । तर वं
ध्यान द्वारा छुं विशेषता प्राप्त याय् मफुत ।
अले स्थविरं—“थ्व व्यक्ति बुद्ध विषयम्ह थें च्वं”
धका छन्हु थःम्ह पासा भिक्षुयात भगवान्‍या
थासे व्वना यंकल । अले अन वसपोलं थःम्ह
पासाया कारणे तर व्यक्ति निर्देश मयासे, भग-
वान्‍याके “किं सीलं”=छु स्वभाव इत्यादि धका
प्रश्न यात । भगवानं उत्तर बिया बिज्यासे निम्न

सूत्र आज्ञा जुया विज्यात ।—

किं सीलो किं समाचारो कानि कम्मनि ब्रूहयं ।
नरो सम्मा निविट्ठस्स उत्तमत्थं च पापुणे ॥१॥

१—गुजागु शील (=स्वभाव) दुम्ह, गुजागु चरित्र दुम्ह हानं गुजागु शारीरिक ज्या याइम्ह नर (=मनु) थ्व बुद्ध शासने बांलाक च्वना च्वंम्ह ज्वी ? गुजाम्हसित उत्तमार्थ (=अर्हन्त त्व) प्राप्त जुई ?

(सारिपुत्रया थ्व प्रश्न न्यना भगवानं “छाय् अर्हन्त ज्वी धुंक्म्ह सारिपुत्रं थ्व साधारण सदा चारया विषये प्रश्न याःगु खनि ?” धका विचारं स्वया विज्यासेलि वसपोलया मित्र भिक्षुया कारणे न्यंगु धका सीका, न्यंगु प्रश्नया उत्तर तप्यंक बिया विज्यासे सारिपुत्रया मित्रयात अनुकूल ज्वी कथं उत्तर बिया विज्यात) —

वद्धापचायी अनुसुय्यको सिया,

कालब्बू चऽस्स गरुनं दस्सनाय ।

धम्मि कथं एरयितं रवणब्बू,

सुणेय्य सक्कच्च सुभासितानि ॥२॥

२—वृद्धपिनि* सतसंगत याये, ईष्या मयाये, गुरुपिं दर्शन या वनेगु ई सीके, धर्म कथा (=ध्यान विषय खँ) कनीगु क्षण=मौका सीके, सुभाषित खँ बांलाक न्हाय्पं बिया न्यने ॥

कालेन गच्छे गरुनं सकासं,

धम्मं तिरंक्त्वा निवात वुत्ति ।

अत्थं धम्मं संयमं ब्रह्मचरियं,

अनुस्सरे चेव समाचरे च ॥३॥

३—गुरु थःगु थासे च्वना च्वंगु ई-व्यो सीका कोमिलु निहतमानी जुया गुरुयाथाय् वने,

*प्यता प्रकारया वृद्धपिः—(१) प्रज्ञा वृद्ध, (२) गुण वृद्ध, (३) जाति वृद्ध, (४) वयो वृद्ध ।

(गुरुयाथाय् वना गुरुं कंगु उपदेशया) अर्थ, धर्म=पालि पदः संयम, ब्रह्मचर्यया बारम्बार स्मरण याये; स्मरण जक्क यानां मगाः तदनुसार अभ्यास नं याये ॥

धम्मारामो धम्मरतो,

धम्मे ठितो धम्मविनिच्छयब्बू ।

नेवाचरे धम्म सन्दोसवादं,

तच्छेहि नीयेथ सुभासितेहि ॥४॥

४—(थथे उपदेश न्यने धुंसेली) धर्मे (=समथ व विपश्यना ध्याने) लगे जुया च्वने । चानं न्हिनं उकी मन तथा च्वने । सदानं धर्मे च्वना धर्मया विनिश्चय याय् सय्के । धर्मे दोष लगे ज्वीगु खँ मल्हाये । ध्यानादि भिंगु तत्थ्यगु खँ ल्हाना न्हि बिते याये ॥

(आः थन भगवानं ध्यानी भिक्षुपित हानि ज्वीगु खँ कयना विज्यासे निम्नोपदेश याना विज्यात) —

हस्सं जप्पं परिदेवं पदोसं,

मायाकतं कुहनं गिद्धिमानं ।

सारम्भ कक्कस्सकसाव मुच्छं,

हित्वा चरे वीतमदो ठित्तो ॥५॥

५—न्हिलेगु, म्वा मदुगु खँ ल्हाय्गु, ख्वयेगु, छलकपट याय्गु, मदुगु गुण दु थें च्वंक कयनेगु, वस्तुस आशा तय्गु व अभिमानी ज्वीगु हानं कड़ा स्वभाव, छाःगु वचन, चित्त मलीन व अधिक तृष्णा—थ्व ब्याक्क ध्यानी-पिनि दोष धका सीका थुक्कियात मदेक च्वने फय्के माः ॥

विक्खातसारानि सुभासितानि,

सुतं च विक्खातं समाधिसारं ।

न तस्स पब्बा च सुतं च वड्ढति,

यो सालसो होति नरो पमत्तो ॥६॥

६—सुभाषित खँ श्वीका कायगु । सार
खः न्यना थें श्वीका थें ध्यान भावना याय्
फत धाःसा झन् सार ज्वी । आलसी जुया
प्रमादी ज्वीम्हसित श्रुतमयज्ञान व प्रज्ञा वृद्धि
ज्वी मखु ॥

धम्मे च ये अरियपवेदिते रता,

अनुत्तरा ते वचसा मनसा कम्मना च ।

ते सन्न्य-सोरच्च-समाधिह्यसण्ठिता,

ज्वसापासा

१०७०

बुंगाचा

ब्वां वे मसः न्हां खुसियात त्यांकाः

लःयात नं तय् मफु गाक्क मुंकाः,

जिके दु एनं मनया उमङ्ग

ज्वीला अथें तुं अभिलाष भङ्ग !

‘मुंकाः यनाः लः गुलि न्हात्तु न्हाकाः

सन्तुष्ट याय् सागरयात जाय्काः’

धयागु ज्वीमाः परमाभिलाषा,

सेवा उकीं याःगु नदीत जानाः ।

सो सो जलाधार व कूप धाःपिं

सो कालया चाल भचा मस्यूपिं

सुतस्स पब्बाय च सारमज्झगूति ॥७॥

७—गुम्हसिनं काय-वाक-चित्तयात शुद्ध
याना आर्यपिसं कनातःगु धर्मे चित्त एकाग्र
याई, उम्हसिनं समाधिस्थित शान्ति-सुखगु श्रुत
व प्रज्ञाया सार जुयाच्चंगु विमुक्ति (अर्हन्त)
प्राप्त याई ।

॥ किं सीलसुत्तं निद्रितं ॥

॥ छु शील सूत्र सिधल ॥

श्री मोतो लक्ष्मी

मुंकाव च्वंगू जलयागु राशि
ज्वी थें धनं मत्त धनी विलासी ।

खंसां मयो सत्य जितः श्व आशा,

ज्वी नं मखू निश्चय पूर्ण-पासा !

मुंकाः भचा स्वच्छ नवीन नीर

काःवःम्हयातः बिय वार वार ।

तोंकाव तय् यो व मयो मधासें

उत्थें खनाः दीन धनी मभाःप्य,

प्वाथे जिके छुं मदु सां रहस्य

प्याचाःम्ह लिच्छे मखु जिं अवश्य ।

सान्त्वना

श्री सूर्यबहादुर प्रधानाङ्ग

प्रिय विद्यार्थी वर्ग !

थौं छिमिगु परीक्षा सिधया च्वंगु दिन

खः । आपा ज्यायागु भारं व झीगु स्कूल

नकतिनि खोले जूगुया कारणं थुगु परीक्षायात

बांलाक ब्वंके मफुत । तर भाग्यया खँ खः

थुगु पिलाखुलायाया भित्रे हे परीक्षा याना नं

छिपिं मध्ये आपा हे पास जुल । थुकीं खने दु

यदि झीसं ध्यान बिया बांलाक ब्वने व स्यने
फुगु जूसा थुलि नं फेल मजुइ फु । तर न्हाथे
जूसां आयात फेल जुल धका फेल जूपिसं अफसोस
याय म्वा । खुलाया हे खँ खः । हतास चाय
मते । झी विद्यार्थीया ध्येय हे सयकेगु सीकेगु
खः । श्व फेल जूगुलिं नं छुं न छुं ज्ञान छिमित
अवश्य दै धैगु आशा दु । छिपिं मध्ये गुलिं

गुलिसिनं अपसोस यात ला धैगु विचारं थ्व सान्त्वना छिमित बियागु खः ।

सान्त्वनाया माने आश्वासन व बोध बीगु खः । सुं छह्म मचा पाठ ब्बोने मसया बा ब्वनां नं मवया दिक्क चाया आखः ब्वनेगु तोतेगु निश्चय याना च्वन धासा उगु समये व मचायात आश्वासन बियगु आवश्यक दु । छाय् धासा उकीं व व्यक्तियात झीसं छकः फेल वा असफल जुल धका व ज्या तोते मज्यू धैगु ज्ञान प्राप्त ज्वी ।

सान्त्वनायात छगू प्रकारयागु वासः हे धासां ज्यू । गथे वासलं रोगीयात आनन्द बिया रोग लंको बी; अथे हे थ्व सान्त्वनां नं मनूतयूगु मानसिक बाधायात तापाका छुई । यदि छह्म गृहस्थीया थःह्म याकः काय् अकस्मात् पलि कुतुंबया अथवा मेगु छुं प्रकारं अकालं सित धासा व थःथह्म धैर्य कोय् मफया छुई कइ वा वें थें जुया जुई । व समये व अधीर गृहस्थीयात ज्ञान गुणया खं न्यंका शान्त याइपि अन सुं मनू मंत धासा व मनू अथें हे स्यना वनी, थ्व निश्चयगु खं खः ।

परया विचार सुइके दइ वैत परोपकारी धाई । गुगु प्रकारं करपनिगु भिं ज्वी, थुगु खंया ध्यान पूर्वक विचार यायूगु झीगु महान् कर्तव्य खः । थ्व सान्त्वना गुकियात आश्वासन नं धाई आवश्यक मनूतयूत बियगु हे नं परयागु हित यायूगु खः । अतः सान्त्वना बियगु नं छगू परोपकार यायूगु लं खः ।

थ्व जिगु सान्त्वना छगू प्रार्थना खः । भुई छ इँ जा दु । व फुकं नयेगु हे छिमिगु लक्ष्य खः । तर हथाय् चाया फुकं छकलं ह्यु-तुई तल धासा प्वाथे छत्ति नं कुहाँवनि मखु ।

कथ्वी जक थाना च्वनि । उकिया कारणं छुं हे ज्याय् हथाय् चाय् मज्यू । बुलुं बुलुं याय माः । परिणामे सफल हे जुई । अंग्रेजी नं छगू उखान दु—‘गम इच्छा दर्ई, अन निश्चय नं लँ दर्ई ।’

आ सान्त्वनाया विषये बाखंया रूपं छगू उदाहरण बिया थ्व खंयात विश्राम बी ।

अबले अबले नेपालं पूर्व पाखे छगू चिकिचा धंगु हरिपुर धयागु गां दु । अन गां स्वया मनू नं आपा हे दु । मनूत गरीव हे धाय् माः । ज्या उस्त छुं मदु । मनूत शिक्षित नं धाय् मछि, अशिक्षित नं । थथे धाय् माली लाटा धाय् अमि मयः, बाथः धाय् झी मयः ।

थन धननारा धयाह्म छह्म ज्यापु दु । वया काय् छह्म दु, गुह्यसिया नां सुननारां खः । थन कजातिपित शिक्षा बीगु चलन मदु । उकीं सुननारांया नं विद्या ब्वने मखन । तर ब्वनेगु इच्छा धासा वया साप हे दु । मेगु उपाय छुं मखना लँय् वांछ्या तःगु आखः दुगु भों मुना फे जो वने बले उकी च्वंगु आखः तस्वीर कथीक स्वया च्वनेगु यात ।

छह्म बुँपाखे चाह्यू वोंह्म दाताराम नांह्म छह्म पण्डितं वैत खन । न्यन । मचां खक जुक खं कन । अले पण्डितं धाल—“बहनी नय धुन कि हिं हिं जि थाय् वेगु या, सफू नं बी, आखः नं स्यना बी ।”

मचाया स्वतँ कपा लुल । बहनी ब्वों वनेगु यात । छह्म विद्वान् जुया पिहाँवल । थ्वया हे पाखें लिपा मेमेपीं नं गरीवतय् मचात आखः सल । सुननारांया भ्रातृप्रेमं याना ख्रिअं हरिपुर गामे दिन दिनी मत च्यागु थें जुल ।

सम्पादकयात पौ

बसन्तपुर—तान्सेन

नवम्बर २६, १९४८

सम्पादकजु,

निम्न लिखित विषययागु पौ छपौ अवश्य नं प्रकाशित याना विया दी धैगु आशा दु।—

नेपाल सम्बत् १०६६या 'नववर्षा'के श्री 'पथिक' जुया "पालपा-तान्सेन" धैगु लेख छगू खना वैत आद्योपान्त ब्वना, छकः जक मखु, निकः स्वकः नं । 'पालपा-तान्सेन' विषय लेख च्वया झीत नेपाल साहित्य, भाषा व संस्कृति-यागु उत्थानया लागी आह्वान व उत्साहित याना दीगुली अनयात धन्यवाद ! नाप नापं थाय्, थासे च्वोंपिं झी नेवातय् विचे छुं हे समाजस्य मदुगुलिं खेद प्रकट याना उकिया निम्ति एकताया आवश्यकता क्यना दीगु नं अत्यावश्यक सामयिक विचार खः । तर थव लेख खना गुलिसिनं जा धा हे धाल—“थुकी जा झीत अपमान याय्गु भाव खनेदु, छाय् धासा थव लेख अतिकं अतिरञ्जित जुया च्वन—आपालं तथ्य थुकी खने मदु ।” धाथें धासा जा छगू प्रकारं थव लेखया मनोभाव थव थें खने दु । यदि झीसं कथोक विचाःयाना खःसा—कि पालपा तान्सेनया बस्ती निर्जीव मनूतय् भार स्वरूप बस्ती खः, थनयापिं मनूतय्के न ल्याकत हे छुं दु, न थन उन्नति हे छुं जुया च्वन । यदि थव लेखया स्पष्ट मनोभाव थव हे खःसा 'पथिक' जुया अनभिज्ञताप्रति जिमिगु सहानुभूति दु । उत्थान व प्रोत्साहनया लागी अनया च्वेगु ढंग बांलागु खः; तर अतिरञ्जितयात जा झीसं वञ्चित याय्माः ।

विषयं अनभिज्ञापिसं तान्सेनप्रति दुर्भावना काय् फुगुलिं सकसियां न्होने तथ्य खँ तय्गु आवश्यक जुल । उक्तीं थव पौ छपौ प्रकाशित याय्त छि थाय् छ्या हयाच्वना ।

नेपाल पहाड प्रदेशे थन ति विद्याया प्रसार जूगु थाय् मेगु मदु ज्वी । पहाड खण्डे मेथाय् मदुगु हाई स्कूल थन दु व थन च्वंगु पुस्तकालय नं मेथाय् स्वया उन्नतिशील हे धाय् माः । अझ थन कान्तिपुरयात तोतालि मेथाय् गनं मदुगु कन्या-पाठशाला स्थापित याय्त सरकारी स्वीकृति नं प्राप्त जुइ धुंकल । नेपालयागु 'गाःचा' त्वोतालि मेगु फुक्कं तराईयापिं मनूतय्सं स्वया थन च्वोंपिसं नेपाल भाषां च्वय नं फु, थःगु भाषा द्वारा थःगु मनयागु विचार व्यक्त याय् नं फु । सदरयात तोतालि थन ति नेपाल संस्कृति विद्यमान मेथाय् दय् थाकी । नेपाल गाःयागु समता तान्सेनं याय् फै मखु, थव जिमिसं स्वीकार हे याय्माः, तर थुकीया अर्थ थव मखु कि थनयापिसं न थःगु मनया भाव हे व्यक्त याय्फु, न थन आखः ब्वनातःपिं तथा विद्वान्पिं हे दु, न च्वे फुपिं हे दु । संभवतः पथिकजुयात थुकीया ज्ञान मदु ज्वी कि राष्ट्र-भाषां च्वइपित त्वोतालि नेपालभाषां च्वोंपिं नं थन सुं दु । 'धर्मोदय' हे श्री 'मुसाफिर' व श्री जगतबहादुर जोशीयागु लेख प्रकाशित जुया च्वंगु दु—थव खँ धर्मोदयया सम्पादकजुयाके न्यना स्वोसा सी दुगु हे खँ खः । अज छगू खँ थव दु कि 'धर्मोदय' सभाया मन्त्रीजु श्री अमृतानन्द भिक्षुया जन्म स्थान नं थन हे खः । नेपालभाषाया उत्थान व प्रचारया निम्ति बसपोलं गुलि तक परिश्रम याना विज्यागु दु, थव छु धाय् मागु खँ खःला ?

'पालपा-तान्सेन' लेख स्वया तान्सेन शहर

थन स्वंगू पलटन दु, गुकी १२०० ति
सिपाहीत दु, ५०० जक मखु । तान्सेनया जन
संख्या ६।७ द्वो जक दु, १६।१७ द्वो मखु ।
थनयापि जनतायात 'माडी' यागु उब्जनि बाहेक
मेमेगु फाँट यागु उब्जनिया नं सहारा दु, तर
थनयागु उब्जनीं जक मगागुलि थनयापित बुट-
वल-तराईया नं सहारा काय्माः । नखः चखःया
बारे नेपाले ति भडक थन मदु; थ्व पथिक जुया
भ्रम खः । थुकिया सुधारया लागी नं बराबर
प्रयत्न जुया च्वंगु दु । नेपाल साहित्यया ज्ञानया
विषयं जा झीगु साहित्य हे आधुनिक ढंगं
नकतिनि दना वल वहापा थुकीया प्रचार याय्गु
लै हे मदु धाय् माः धासेली छगू पहाडी प्रदेशया
वस्तियापिसं साहित्यया अवलोकन याना उकिया
प्रसार गथे याय् फै ? बाह्रमासेया प्रचार,
चुरट त्वनेगु अम्मल, 'हाकुगु बजार' या प्रसार
आदि जा गन मदु ? खः, थ्व झीगु सर्वप्रथम
कर्तव्य खः कि थुजागु फुक्क अनैतिक कर्मयात
झीसं त्वोतका छेमाः । झोके एकताया भतिचा
नं चिह्न मदुगु छगू साप हे नुगः हिईगु खँ खः
थुकिया लागी झीसं याकनं हे प्रयत्न याय्मागुली
स्वया मतभेद दई !

'पथिक' जुं 'पाल्पा-तान्सेन' लेख च्वया
तान्सेनयापित थःगु उद्देश्य अनुरूप उत्साहित
याना दीगुलि अनया कष्ट प्रति झीपिं अवश्यमेव
आकृष्ट जुइमाः । लेखे छुं अतिरञ्जित खँ दु,
तथापि झीसं अनया ध्येय—झीत प्रोत्साह बीगु

खः, थ्व धवा थुइका झीसं ज्या याय् माः ।
झीगु मतलब आदर्शवादी मज्जीगु मखु । यथार्थ-
वाद व आदर्शवाद निगुलिं झीसं ज्वने माः ।
आशा दु, थुजागु हे लेख हानं 'पथिक' जुं च्वया
दी, तर आदर्श जक मखु यथार्थयात नं
कयालि ।*

—सूर्यलाल

* पौया लेखक व मेह नं छह
श्री अम्बिका प्रसाद लाकौलजुयागु लेखं पाल्पा
तान्सेन निवासी सज्जनपिके नं मानवोचित
स्वात्माभिमान दनि धैगु खँ सी दु । संसारया
आधुनिक गतिया दृष्टिकोणं स्वेबले थ्व आवश्यकगु
हे खँ खः । आशा दु, थथे हे नेपाली मात्रयाके
दै । नेपालया प्रत्येक व्यक्ति प्रत्येक जाति सम्पूर्ण
नेपाल राष्ट्रया छगू छगू अंग खः । अंगी सर्व
गुण सम्पन्न व समर्थवान् जुइत हरएक अंग
पुष्ट जुइ माः । प्वा जक तगगो जुया तुति
निस्सुसे चीपु सां मज्यू, तुति जक तप्पु जुया
सदां प्वा स्या, सदां कपा स्या सां मज्यू । थःथःगु
थासे फुक्क ल्वेक पुष्ट जुया च्वनेमाः ।

पहाड़ प्रदेशे पाल्पा तान्सेन ति मेगु न्ह्याइ
मखु धाय् थाकु । कन्या पाठशाला कान्तिपुर व
तान्सेने जक मखु, यले, ख्वपे, धराने, विराट
नगरे, धनकुटाय् नं दु । थन हाई स्कूल व
पुस्तकालयया नं अभाव मदु । सर्लाही आदि
मेमेगु थासे नं दय्गु हे आपलं संभव दु ।—सं०

व प्रेम मखु

[गतांक लिपा]

श्री भाजु भुवनराज तुलाधर

पुष्परत्नं मने “वने दुगु जूसा आर्जन
दइगु खः, वने म्वाल आः ‘न्हित्थं सुथ वःन्ही
न्वहुहुं गन जक जुयगु धयागु मुख्य श्री मतीया
आक्षेप प्वाः तित निपा लहातीसं लड्डु” धका
न्हिला धाल—मखुरे ख्यालं धयागु का ।

मांम्हं झसुकाः तया धाल—पशु मचां नुगः
हे हगनि थें च्वंक ख्याइ । सय् भमचा जा
छप्ये साय् हिं, न्हूगु काउली तर्कारी साप हे
साः । हानं च्छिं छने मजीक मुसुजकं वइला !
भौमचां—“भपि रे, यःगु छकू, अपाय् सतं छु
जुइ” धका तर्कारी नं साया बिल ।

× × × ×

थिलाया समय, सर्दिया छेयँ काउली !
गथ्य धाल अथ्य हे थ्वासा थ्वासा मुसु ततं थो
तुइल । भचा जायव वा वल । अयनं न्हित्थं
थें खुसी वना जनबाहा थो दर्शन याना नित्य
कर्म धुंका ‘थौं नय् मय्ल धाःम्हसित बल्ल तल्ल
भमचा हाला नकल, निमोनिया जुल धयागु
बिचाः याय मफुत । कालयात दोष मदयक
स्वन्हुति लिपा अन्तिम सय्याय् गोतुल ।

यथाविधि संस्कार क्रिया याना लल्यानं
धुन श्रीमतीया पुत्र प्रसव जुल । हर्ष पूर्वक
ब्यंका लच्छि दयका लहिके छत । यथा समय
मचावू स्वँ थना खुलाया ज्यायात माःमाःगु
जोरजाम येनकेन याना माःगु विधि अनुसार
खुला सिधयका झासु लनें हे मलाःनि श्रीमतीं
काय् जंको यायगु खँ च्वय्का हल ।

उकीं जोसीयाथाय् वना ल्याहाँ वया
पुष्पं धाल—दकय् भिंगु साइत..... खुनुयागु
बिया हल । आपा तंता मयास्य तीजक सिधयका

छय मालि मज्यूला ?

श्रीमती—ज्यू छु जुइ । झी कुने च्वंम्ह
पांग्रीचाया नगुने न्याम्ह थगुने न्याम्ह मछि
बुइकल छम्हसित हे मयाः झी जक नकतिनियाम्ह
उकीसनं छम्ह जक !

पुष्प—छि ! छंगु म्हुतुं गबलें हे तप्यंक
खँ प्याहाँ वइ मखु ।

श्रीमती—उले छु अले । नःलि मचाया
जंक हे खासां खुसुं याना सिधयका छयगु ग्वसा
ग्वया दीम्हसित छु धाय । अजिम्ह दनिगु जूसा
गुलि जक लयताया गथ्य जक सना याना दिइ ।
छिगु जंक वसः छको पिकया स्वया दिसँ ।

पुष्प—दकिला यायमानि, याकः ज्यू नं
याय माःगु आः हे धे चुचुं वल । काल बेला
धयागु थथ्य हे धका सुनानं धाय माःगु मखु ।
न्होने वःगु जक स्वया ज्या याय् मज्यू ।
क्यातुम्हसित इयातुक कु बुइके माल्यव छु याय् ।
उकीं “दकिला मधुंतले वर्षि हे थें खः वर्षायाम
तोह चिनेगु लँ नं मदुगु मखु” धका सुधारवज्र
गुरुजुं तीजक धया बिज्यात उकीं छन्त जिं नं
ती जक धया ।

श्रीमती—उलि मछि तता क्यहें थथिति
दुम्ह धका छि मस्यूगु मखु, अमिगु न्होने जितः
भुस्यो याना वं वं च्वं च्वं थाय् भुस्योनी याना
दीगु ला ?

पुष्प—जंक याय्त् काःगु आःतलें ब्यू
वय् मत्योनिल धका साहुत चुकय हाः वयका
इसाः थिसाः याः वइगु छं स्वय मास्ति वल
ला अले ?

श्रीमती—कौ धयाम्ह ख्वाँय्, दाउ धयागु
मसः तकं वइ मखु, चौका, ठाडा, कौडा इत्यादि

थुखर शरदया विद्याध्ययन यायत सुविधा जुजुं
वःगुलिं थुगु साले मेडिकल लाइने (चिकित्सा
विद्या) ब्वं वनेगु अवसर नं प्राप्त जुल ।

मां बौ निम्हस्यां “आःला शरदयात ब्वंकेगु
तोतुकुसां जिल । आखः धयागु नं बुढा जुइक
ब्वंकेगु ला, बौ जुया अथें च्वना दीगु, छु
हिस्सि । वयासिकं ककालिम्ह विलासरत्न
(शरदया दार्ति मांया काय) या मचा निम्ह दत ।
छ्ये छम्ह निम्ह मचात ब्वंका ३०/४० दां वहे
वइ, साहुं लच्छि या ४० टका बी धाःगु दु ।
वसन्तयात छम्ह प्याना शरदयात तुइका तयागु
दु । भिंएकादशी पाख्य ज्या सिधयके मालि”
धका शरदयात न्यंकेगु हेतुं निम्ह तेपूया खँ
ल्हात । इमिगु उद्देश्य शिक्षित शरदं गबले मसी
कन्हें खुनु सुथ या जा नःबले “सर्कार” जितः
हानं दच्छि तक विदेशे ब्वंके छुइगु जुल, वनेगु
नं ता म्वाल लेँ वनेत सालुगु लासा फांगा
छजो थीक याना दिसँ,” धका निवेदन यात ।

किन्तु थःमांया थःगु उद्देश्य पूर्ण याय-
गुली जक तन मन जूगु खना ‘हरे थुजोगु
अनर्थ विचार लोकं गबले जक लोप जुइ’ धका
थव ज्येष्ठ भ्रातायात थथ्य तार छुत ।

दाजु,

मेडिकल लाइने वनेगु पक्का जुल । परम्
मातापितां उन्नतिया लेँ वालं चीगु प्रयत्न याना
च्वन । उचित परामर्श विया दिसँ ।

श०

कन्हें खुनु हे उक्त तारया प्रत्युत्तर तार
वल—शरद,

कं मदुगु गुलाफ दै मखु । राजगृहे भुले
यायगु शुद्धोदनया प्रयत्नयात प्रेम मखु धका
सिद्धार्थ थःगु सुपन्थे गथ्य बिज्यात, अथ्य हे

छं थःगु उन्नतिया लेँ पलाः कातुकि, चिट्ठि सो ।

ब०

अविलम्बपूर्वक उख्य कलेजे थ्यंकः वने
माःगु सूचना वल थःगु छ्येया व हे अवस्था ।
उकीं छ्येयं मसीक २/४ म्ह सहपाठी नापंगुखुनु
सुथया डाक वन उखुनु हे बसन्तं छ्या हःगु
बिमाया सूचनापत्र नं थ्यन । मचा द्वाहाँ वयव
क्यने धका पिया च्वन, म्वाय् वइला मचा,

प्युप्युं मवः । कन्हें खुनु बौम्ह वया
पासापिनि छ्ये न्यं वन । अमिसं स्पष्ट धाल—
छिकि पिनिगु धृष्टता यात ल्वेक जिमि छ्ये हे
साइत याना म्हिगः सुथया डाके झाल । अले
बौम्ह दीक चाया छ्ये वया ‘दाजुम्ह सियागु
गौ कया वन’ धाःगु न्यना श्रीमती पुष्पं “मचा
दयका सुख सी धयागु थथ्य हे खनी, न्हय्
न्हय्गु धन्दा कया दुख सिया ब्वलंकि पपू
बुयेव भुरुङ्ग । म्हिगः बी हःगु म्हासुगु भों
फुससं तिनि” धायवं जा नया पोष्ट आफ्तीसे
वना बिमा कया हल । पोला स्वः बले ४००
टकाया नोट् खनेव मुसुक न्हिला तीजक छख्य
तया पत्र ब्वना स्वत—
प्रिय शरद,

शुभाशीर्वाद, छंत संकेतं हे गाःगुलि पत्र
अति संक्षिप्तं च्वया । साइत सगुणया व्यवहार
ग्रहणया मयाय् योग्य मजू, परम नुगः द्योनं
पंकाः बीगु सगुणया महत्त्व छुं मदु उकीं तःधंगु
सगुण उपयुक्त समये कालेजे थ्यनि कथं भिंगु
बेला स्वया जिं याना वया थें गमन यायगु सो ।
लेँ याउँक वन्यत ४०० नोट् तया हयागु दु
शुभ गमनयात शुभ आशीर्वाद ।

छन्त सदा माया याईम्ह
बसन्त

पूज्य माता तथा पिता,

निहतं चरणस सेवा । लोके अत्याचार
धयागु महीपि मयोपिसं जक याइ धका भाःपा
चवना, परिणामे हित जनपिसं झं आपा याना
वया चवन । गथ्य जिथुख्य वय त्यनाबले गना
दिल । केवल जिगु ख्वाः स्वया चवनेगु जक
गुगु छिकिपिसं प्रेम भाव खना दिल व प्रेम
मखु । छाय धाःसा जितः गंथें गंकातुं च्वंगु
जूसा थौं तं ४००० प्यदोदां बिया हय धुन
६०००खुदोति थन दनि । दँ ४ प्यदँया भित्रे
झिदो दां कमाय् यायगु अवसरं वञ्चित याना
दी त्यन ।

गुपि माता पितापिसं पुत्रया सुखया निति
पुत्रया ख्वाः स्वया चवनेगु कामना तोतादी
व हे धात्थेंया प्रेम याना दीपि जुइ । जिगुया
सत्ता नं शरदया ख्वाः जक स्वया चवना वयागु
उन्नतिया पन्थे वने मछिकं प्रेमया वालं चिनादी

त्यन धाःगु न्यना, व प्रेम मखु । गुगु प्रेमया
अत्याचारं धेचूगु थौं तं बांलाक धस्वानादी
मफुनि, व खँ स्वयम् छिकिपिसं अनुभव याना
वया च्वंगु हे दु ।

व्यंक्यगु निसें विवाह इत्यादि फुक व्यव-
हार यायगु अत्याचार मखु । प्रेम स्नेहया चिन्ह
खः, परम् बेला, काल, अवस्था, व्यवस्थादिया
बिचाः याना नियत्रित जुया यायमाः । धेका
सिकिं थःगु शक्ति पिब्वाना याइगु व प्रेम मखु ।

उचित शिक्षा प्राप्त याना थःथःपिनि गृहस्थ
अभिभार कुबुइ मफयकं हतासं मचाबले हे कर्म
खंकेगु धका विवाह याना भविष्यया माता पिता
ज्वी पिनिगु आर्थिक नैतिक अवस्था व स्वास्थ्य
स्यंका जब्जालान्धकारया गाले दुंका बीगु सत्य
नं झि ख्वानात्या 'व प्रेम मखु ।'

बालक वसन्त

+ + + +

बौद्ध प्यंगू धाम

चवोद्ध—भिक्षु अनिरुद्ध

“चत्तारिमानि भिक्खवे सद्धस कुलपुत्तस्स
दस्सनीयानि संवेज्जनीयानि ठानानि ।”—हे भिक्षुपि,
अद्दादुपि कुलपुत्रपिसं दर्शन याय् योग्यगु संवेग
याय् योग्यगु स्थान (पुण्य-भूमि) प्यंगू दु ।
श्व बुद्ध भगवान्या श्री मुखयागु वचन खः ।

व प्यंगू पुण्यभूमिया नां थुपि खः—

१ बुद्ध भगवान्या जन्मस्थान 'लुम्बिनी' वन ।
२ भगवान् बुद्धं बुद्धत्व प्राप्त याना बिज्यागु
'बुद्ध गया' ।

३ वसपोलं न्हाप्पां पंचवर्गीं भिक्षुपित धर्म चक्र
सूत्र देशना याना बिज्यागु स्थान सारनाथ

(ऋषि पतन) ।

४ वसपोल महापरिनिर्वाण जुया बिज्यागु स्थान
'कुशी नगर' (मल्ल जुजुपिनिगु शालोद्यान)

श्व छगू तस्तं हे हर्षयागु खँ खः कि व
प्यंगू पवित्रगु बौद्धतीर्थ मध्ये दकले न्हाप्पांयागु
बुद्ध जन्मभूमि लुम्बिनी उद्यान झीगु हे नेपाल
राज्यया छगू कुने प्रतिष्ठित जुयाचवन । तर झी
नेपाल देशवासी बौद्ध जनं उगु स्थानया महत्व
बांलाक मस्यूगुलि गुलि गौरव दृष्टि उकीयात स्वे
मागु खः उलि स्वे मफया चवन । बरु तातापागु
देश श्याम, बर्मा, लंका, चीन, जापानयापि

बौद्धतय्सं पूण्यभूमि लुम्बिनीयागु महत्त्व बांलाक सीका, अनंतिसें दुःख कष्ट नया, आपलं धन फुका उगुस्थान दर्शन पूजनादि या वयाच्चन । आवंलियात थ्व शीसं बांलाक ध्यान वीमागु विषय खः ।

शीपिं आपालं धन-दौलत फुका, शरीरं नं दुःखसिया काशी, जगन्नाथ, बद्री, गंगासागर आदि थासे भ्रमण या ज्वी । तर काशीया उथासं प्यंगू मील जक पाक च्वंगु सारनाथ (ऋषि पतन) तक वना तीर्थ दर्शन या वने मसः । आतिनि भति भति सयावल । तर यकों हे मगानि ।

लुम्बिनी शालोद्यान

शीपिं न्हाप्पां सत्तीगु तीर्थस्थान नी दर्शन या वनेमाः । गुह्यं गुह्यं सज्जनपि लुम्बिनी धैगु छु, शीगु हे राज्यया दुने उथासं च्वंगु तीर्थ मखा, लिहाँ वे बले वनेका छु धका तापागु तीर्थ नी सीकः वनी । तर लिपा रेल यात्राया परिश्रम व ध्यबा नं फुना वे धुंकुगुलिं यांना आपालं यात्रीतय्सं थन दर्शन या मवसे सत्तीगु तीर्थया हेला धै थें ज्या याइ । थ्व अनुभव सिद्ध खँ खः ।

रक्सौलं तप्यंक चितौनिघाट वनेगु, थन घाट तरे जुया फि ब्वे छत्वाचा बघा धैगु स्टेशन तक न्यासि वने माः । बघा स्टेशनं गोरखपुर वनेगु, अनं नौतनवा वनेगु । थन स्टेशन सत्तिकं तुं लंका बाबाया धर्मशालाय् बाय् च्वना सामान आदि सकतां थन तोता थःत मामागु छत्ता निता जक ज्वना लँ स्यूद्ध मनु छद्ध पासा ब्वना न्याके ति न्यासि वन कि लुम्बिनी थ्यनी । गाढाय् नं वने ज्यू ।

नौतनवां लिहाँ वेबले लँकथंलागु आवस्ती जेतवन महा बिहार सीकः वंसां ज्यू । हिन्दु जनं थुकियात 'सहेत् महेत्' धाई ।

वनेगु विधि थथे—नौतनवां गोरखपुर लिहाँ वेबले लँय् बिचे 'फरेण्डा' धैगु स्टेशनं कहाँ वया 'बलरामपुर' वनीगु रेल वल धाय् व उकीच्चना वनेगु । बलरामपुर स्टेशने रेलं कहाँ वया, बस दिका तैथाय् तक्क एक्का बा रिक्साय् च्वना वने माः । अनं बसे च्वना शिगू मील ति वने व जेतवन थ्यनी । बलरामपुरे तद्धंगु बांलागु बर्मा धर्मशाला छगू नं दु । अनं तप्यंक गोरखपुर लिहाँ वया थनं ६२ मील बसे च्वना कुशीनगर (कसया) वनेगु । अन छन्हु निन्हु ति च्वना निर्वाणमूर्ति दर्शन याय् सिधय् व देवरिया स्टेशनतक २२ मील बसे च्वनां वना अनं सारनाथयागु टिकट काय्गु । तप्यंक बनारस थ्यंक मवसे सारनाथ स्टेशने कहाँवया भगवानं न्हाप्पां धर्म देशना यांना बिज्यागु ऋषि पतने छन्हु निन्हु च्वना दर्शन पूजनादि योय्गु । थन स्वे लायकगु संग्रहालय (म्यूजियम) छगू नं दु । थनं काशी चाहिलेत नं तापा मजू । बनारस सहरें वास च्वनेत मलदेइया छेंया नम्बर C ३३ बर्मा धर्मशाला व भारतमाताया सत्तिक च्वंगु बर्मी सुन्दर वन धर्मशाला छगू नं दु । विशेष थनयागु हिन्दु महाविश्वविद्यालय खो वने योग्य ।

बुद्ध गया व राजगृह

बनारस छाउनि स्टेशनं सुथस्या ५ बजे यागु रेल तप्यंक गयाजी वं । चर्च्छि रेल थन हे तयातैगु जूगुलिं हूल मजुनिवं हे वना थाय् कया च्वंसा ज्यू । गया सहरं बुद्ध गया ८ मील

एका वा रिक्सा आदी च्वना वने माः । अन च्वनेत लंका, बर्मा, बिडला धर्मशाला दु ।

राजगिरि नालन्दा वनेगु विधि—

गया शहरं बसे च्वना 'विहार शरीफ' धागु स्टेशने तक्क वने माः । अनं बिकिचागोगु रेल्वे च्वना राजगिरि कुण्ड ध्यंकः वनेगु । अन बर्मा धर्मशालाय् वाय् च्वों वनेगु । नालन्दा अनं निगू स्टेशन ति लिहाँ वने माः । नालन्दाय् बासं च्वने थाय् मदु । अतः राजगिरि हे सामान आदि सकतां धर्मशालाय् नासो तया

[पृष्ठ ५८ या शेष]

व काल कुल्ल हाला वना चोंगुलीं व न्हापा वना च्वंपी लक्ष्मी कुमारी या खलः तयेसं उथास उथाय जुसां मता । अले खुं तयसं लक्ष्मी कुमारी जवर जस्ती सना हागुलीं छम खुं छथु दागु थासे हे लाना मूर्छा कया थसः पा वन । दक्क दाक्क तिसा ज्वना खुँत विस्यु वन । थुखे लक्ष्मी कुमारीया खलते लक्ष्मी कुमारी नं मव गुलीं सङ्का वना हली खल्ली याना फुकं ल्याहाँ वना खवले लक्ष्मी कुमारीया ह्य तिसा छतानं मदु लक्ष्मी कुमारी नं थसः पाइ चोंगु

सम्पादकीय विचार

लय् लय् पत्तिकंयागु 'धर्मोदय' मथ्यो धैगु तःह मछि विश्वास याय् योग्य सज्जनपिनिगु खँ कार्यालयं न्यने माला च्वंगु दु । थथे छाय् जुल, थ्व नं भति भति जक सां मस्यगु खँ मखु । न्हाह्यसिगु विचार मगागु वा आलस्य पूर्ण ज्यां याना थजु चन्दा बिया तैदीपि प्राहक-पिनिगु लहाती लय् लय् पत्तिकंयागु पत्र मथ्यनेगु झीत सुख दुगु खँ मखु । थ्व विदेशया न्ह्योने नेपाली मात्रया लागी मछालापुसे च्वंगु

नालन्दा सीका हानं राजगिरि तुं लिहाँ वया थं वेगु । राजगिरि कुण्डं तप्यंक भगत्यारपुरयागु टिकट काय्गु । भगत्यारपुर बडा लाइने च्वना पटना वनेगु । थ्व शहर न्हापा चक्रवर्ती अशोक महाराजया राजधानी पाटलिपुत्र नगर खः । न्ह्यांसा पटना शहरे चाहिला म्यूजियम आदि स्वया दीघाघाट धा थासं स्टीमरे च्वना घाट तरे जुया मुजफ्फरपुर वना अनं सुगौलि, सुगौलि—रक्सौल जुका नेपाल लिहाँ वेगु । थुकी प्यंगू धामं अप्पो लँकथं लागु मेमेगु तीर्थ नं भचा घाना वोगु दु ।

खन । थ्व खने साथ भातह्य देवनारां नं काचा काचा वना कलायात नारी थिया खवले कला सी धुंकुगु ताल । अले वनं "तिसां झी ज्यू यात घटे या वाहिक छुं वढेयाला" धा धां मुच्छां कल । सीगुला मखु मुच्छां जक कै चोंगु सिल । अले फुक सिनं हाररर हुररर याना मुच्छां जू मिस्त होसये वेका छेय यंकल । छुनु यात भातह्यस्यां छुं मधा । कने छुनु "तिसां भीं याला" धका साप वोविया शते यात । लक्ष्मी कुमारीं छुं धाय मछाल । भातया खँ लंघना याना गुलिं थुलि जुल धका मने भापा कोछुना लज्या चाया सुंक चोन ।

खँ खः । छाय् धासा पत्र पत्रिका धैगु मेगु देशे गनं मदुगु, झीथाय् जक दुगु बस्तु मखु । थ्व छगू राष्ट्रीय वस्तु खः । थुजागु वस्तुयागु ज्याय् छगू देशे स्वया मेगु देशेयागु ज्या सुं कार्यकारीयागु गलिं याना आपलं ब्रह्मन कि सम्पूर्ण राष्ट्रयात बांमला वने यः । मेमेगु देशे पत्र संचालकतय्सं थुजागु शिकायत उक्त न्यने म्वा । आशा दु, याकनं हे झीथाय् नं सुं पत्र संचालकं थुजागु खँ न्यने माली मखु ।

नम्र निवेदन

प्रिय सज्जन वर्ग !

छिकपिसं सिया हे दीगु दु कि धर्मोदय सभां “धर्मोदय” पिकाया अधोगति जुया च्वंगु नेपाल (नेवा) भाषा व साहित्यचा पुनरुद्धारया श्रीगणेश यात । जिमित हर्ष जुयु कि “धर्मोरयं” आः द्वितीय वर्षया त्वाथले पदार्पण याना च्वन !

श्व पत्रिका छगू मात्र झीगु मातृ भाषाया खः । श्व पत्रिका पिकाय्गुया उद्देश्य धेवा कमे याय्गु मखु, परन्तु झीगु धर्म, संस्कृति भाषा व साहित्यया प्रचार व सुधार याय्गु खः । श्व कार्य अतिकं कठिन । सकसियां सानुराग, कायिक मानसिक मौखिक सहयोग व आर्थिक सहायता मदयकं याकचा धर्मोदय-सभां जक छु सफल याई ? धर्मोदय सभा धाय्गुया माने सकसियां सहयोगं ज्या याइगु छगू संस्था (गुथी) खः । अतएव धर्मोदय सभा झी सकसियां खः । थुकियात झी सकसिनं हे फक्को फक्को सहायता विया दिये माल । सभा बलासा तिनि झीगु न्हागु ज्या नं सफल जुई । आःयात जा पत्रिकाय् नं यक्को घागु दु ।

न्हागु संस्थायात नं सकसिगु सहायताया आवश्यकता जुई । विना थुकिं छुं संस्था नं थातं च्वने फैं मखु ।

यदि छिकपिं थें जापिं दूरदर्शी, देशप्रेमी,

धर्मप्रेमी व भाषाप्रेमी महानुभाव दातापिसं जिमित यथाशक्य सहायता ल्हा चक्कंका विया मदिल धाःसा मेपिसं सुना दिई व स्वैके प्रार्थना या वने ।

हाल साले हे धर्मोदय सभां, छगू स्थायी केन्द्र स्थापित याय्गु निमित्त कालिम्पोंगे छगू भवन कागु दु । खर्च स्वीट्रोलं मयाक तुन । थुगु विषये सभायात सकसिगु सहायता आवश्यक जुयाच्वन । नेपाल भाषाया सफूत नं गोगु खे मलि पिकाय् थुंगु दु । स्वम्ह विद्यार्थीतयत छात्रवृत्ति नं विया च्वंगु दु । छिकपिनि सहायता पूरा प्राप्त जुल धासा श्व स्वया अपो छात्रवृत्ति वियेगु अभिलाषा दु । निकट भविष्ये छगू सुयोग्यगु विद्यालय नं चाय्केगु प्रयत्न याना च्वंगु दु ।

अतएव प्रत्येक सहृदय दातापिसं उपर्युक्त ज्या-खंयात यथाशक्य व यथाशीघ्र सहायता विया जिमिगु प्रार्थना सफल याना दिई धैगु पूर्ण विश्वास दु । निवेदक—

भिन्नु अमृतानन्द उपासक मणिहर्षज्योती
मंत्री, धर्मोदय सभा, कोषाध्यक्ष, धर्मोदय सभा,

धर्मोदय कार्यालय, कालिम्पोंग ।

भाजु मयजुपिं छिकपिनि रेडियो वऽनि चिसः जूसा जिगु सऽ मवगु,
कोना मवइगु भोल्ट घट बढ याय ज्यूगु त्रान्सफरमर तथा तःसऽकं हायका
न्यता दिसैं !
मूल्य केवल रु० ३०)

सुगतदास ए० एम० एस० (ग्रेट ब्रिटेन)

असनटोल, नेपाल ।

धर्मोदयया अभिनव सभा-गृह

ग्राहक महानुभावपित

दीसां ज्यू ।

व्यवस्थाप

‘धर्मोदय’

नेपाल सम्बन्ध १०६८ कछलां निरवाहक
जुयादीपि सज्जनपि मध्ये थौं तकं नं निगूगु
दंया चन्दा छ्या हया मदीनिपि तःहामछि दनि ।
थ्व पोहेलागाया अन्य तक नं वार्षिक चन्दा
अथवा छुं सूचना नं मथ्यन धासा मेगु अंक-
निसें छ्या हय्त कार्यालय यात छिनी मखु ।
अतएव साहू को ह मागु सूचना अथवा
चन्द साथ छ्या हयादी धेगु आशा दु ।
पोल्पात बुटोल पाखे हरिभक्त पवित्र
भोजनालय कदम चोक बुटौलयात चन्दा विया

पत्रयात

पत्र विभागयात चन्दादाता निम्नलिखित
महानुभावपित हार्दिक धन्यवाद ।

श्री अन्तर्बीर तुलाधर
श्री कांडा महर्जन
श्री बुद्धिनारां मिस्त्री
श्री जोगरन्न सिंधुराकार
श्री शेखरन्न उपासक
श्री हरिभक्त श्रेष्ठ

स्वर्गीय साहू द्रव्यधर तुलाधर जुया नामं १००)

चन्दा वोगुलिं थ्व अके नं पृष्ठ वृद्धि यायत गात ।

Printed by S. Mani Pradhan, at the Mani Press, Kalimpong
प्रबन्ध सम्पादक व प्रकाशक—भिन्नु अमृतानन्द, मन्त्री धर्मोदय सभा ।